
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

ZAMAN ENERJİSİ giderek yoğunluğunu artırıyor. Her birimiz bu akışa ayak uydurmak üzere bir mücadele içerisindeyiz. Kimi zaman yaşamın ve olayların bize getirdiklerini fark ediyoruz, kimi zaman derin bir uyku içerisinde yaşamda kayboluyoruz.

Bizler bu derin uykuya daldıkça da, olaylar ve insanlar üzerimize uyandırıcı bir etkiyle geliyorlar. Varlıksal dayanışma ve yardımlaşma son süratıyla devam ediyor. Bunu ancak uyanık ve açık gözler görebiliyor, hisseden yürekler algılayabiliyor.

Zaman zor bir zaman... Zaman bereketli bir zaman...

Maddenin varlığımız üzerindeki baskısı bir yandan bizi zorlarken, öz varlığımız da gelişimini sürdürmek ve de Dünya'nın içerisinde bulunduğu bu verimli kesişmelerden maksimum verimi alabilmesi için farklı bir yönden etkisini artırıyor.

Zaman uyanma zamanı... Zaman değişim zamanı...

İnsanın, kendisinin bir elmasa sahip olduğu için kıymetli olmadığını, elmas kendi elinde işlendiği için kıymetli olduğunu düşünmesi gereken günlerdeyiz. Bütün mutsuzluklarımız, bütün çekişmelerimiz bundan ileri gelmektedir. Madde, insan varlığı karşısında ruh gücüyle kıymet kazanıyor.

Maddeye o kıymeti veren, onu kıymetli hale getiren, ruh varlığıdır. Günümüzde bu düşünce tersine çevrilmiştir. Kimin malı çoksa, kimin maddesel birikimleri fazlaysa; o, büyük insan olmaktadır. Böylesine yanlış bir düşünceyi değiştirmek zorundayız. Zaten ister istemez değişecektir. Büyük ıstıraplara mal olacak ama bu görüş silininceye kadar değişmek, kaçınılmaz olacaktır.

Şimdi biz zamansal olarak bu değişimin uç noktalarındayız.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Kapak

Ferda Gürsoy

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

MAYIS 2008 Sayı: 580 Cilt: 49

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 4 YTL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5,4 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 48 YTL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 40 YTL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 65 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %20 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 250 USD

Ön Kapak İçi 100 USD

Arka Kapak İçi 100 USD

İç Tam Sayfa 75 USD

İç Yarım Sayfa 50 USD

İçindekiler

- 4 **İçsel Haller** Ergün Arıkdal
- 10 **Dikkat Kesilmek ve Bilgece Dikkat Etmek** Jeffrey M. Schwartz
- 15 **Hareket ve Enerji**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 16 **Ölüm Hakkında** Elvan Öğüt
- 24 **Bir Medyom ve Bir Denizaltı** Jacques Bergier
- 34 **Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü**
Nasıl Etkiliyor? Günay Yalçın
1. Bölüm
- 40 **Küresel Isınma, Gelecek ve**
İntegral Yaklaşım Ken Wilber ve Stuart Davis
Haber
- 43 **Zaman** Seyhan Okan
- 48 **Şuur ve Kuantum Bilgisi Süreci:**
Işık Tıbbına Doğru Yol Alırken Bruce D. Curtis, J. J. Hurtak
5. Bölüm
- 54 **Çağımız İnsanı Stresten Kurtulamıyor** Bilal Tuluntaş
- 56 **Psişik Güçler Gerçek mi?** Frederick Gimino
- 58 **Ayak İzleri**
Öykü
- 60 **Gençlik ve Umut** Halil Cibran'dan Seçmeler
- 63 **Etkinlikler**

Ok ve Yay: Gerilim ve Çaba

OLUMSUZ DÜŞÜNCELER, korkular hastalıklarımızın başlıca sebebidir. Kendi kendimize yarattığımız korkuların, endişelerin yersiz olduğunu bilsek bile çoğumuz bunları yaşarız.

Psikolojik olarak değerlendirdiğimiz tüm bu korkuların, endişelerin, negatif düşüncelerin, vesveselerin temelindeki sebep, çıkarlarımızdır. Materyalist, bilimsel bir açıdan ele alırsak, bunların altında menfaatlerin, çıkarların yattığını söyleyebiliriz. Ölümden korkarız, paramızı, sağlığımızı, eşimizi, dostumuzu, değer verdiğimiz şeyleri kaybetmekten korkarız. Demek ki, işin içinde daima menfaatle alakalı bir korku vardır. İster manevi, ister maddi; özdeşleştiğimiz değerlerden uzak kalmak korkusu vardır. İnsanlar bu değerleri kendi kişiliklerinin, kendi varlıklarının bir parçası saydıkları için, bu parçalarının kendilerinden ayrılmalarını katiyen istemezler. Hemen hemen bütün insanlarda, kendilerinde bulunan değerlerle özdeşleşme, onları putlaştırma, onlarla aynı kimliğe girme, kendilerinden bir parça haline getirme eğilimi vardır. Bundan dolayı da materyalist bilim açısından da bu durumlar geçerlidir. Hayatımızdaki negatif düşüncelerin sebebi de budur. Negatif düşünce, bir çeşit müdafaa mekanizması gibidir. Maddi-manevi çıkarlarımızı korumak bakımından zihnimizde meydana getirdiğimiz, bizden yana olduğuna inandığımız birtakım dramalar vardır. Zihnimizde yaratmış olduğumuz dramaların sonunda da negatif düşünceler ortaya çıkar.

Olumsuz düşünceler hakkında sadece metapsişik açıdan değil, nörolojik açıdan da yapılmış birtakım araştırmalar vardır. Bu araştırmalara göre; insanlar herkesin hoşlanabileceği doğal manzaralar, durumlar imajine ettikleri ve hoş hisler içerisinde kaldıkları sürece kanlarının terkibindeki asidite derecesi de değişmekte, nabız atışları

REALİTE

İçsel Haller

Ergün Arıkdal

yavaşlamakta, kan basıncındaki yükselme düşüşe geçmekte, hatta şekerli hastaların bile iyiye doğru bir gidiş içerisine girdikleri gözlenmektedir. Demek ki, hoş ve keyifli düşünceler içeren iyi bir vizüalizasyonun kişiye büyük bir faydası oluyor. Tabii sadece mantal olarak değil, fiziken hoş bir ortamda bulunmanın da çok faydalı sonuçları vardır. Aylarca Hawaii adalarında kalmış olduğunuzu düşünün, gayet forma girmiş bir halde geri gelirsiniz. Ama İstanbul'da bir ay yaşadıkdan sonra gittiğinizin dört misli beter bir hale gelmeniz mümkündür.

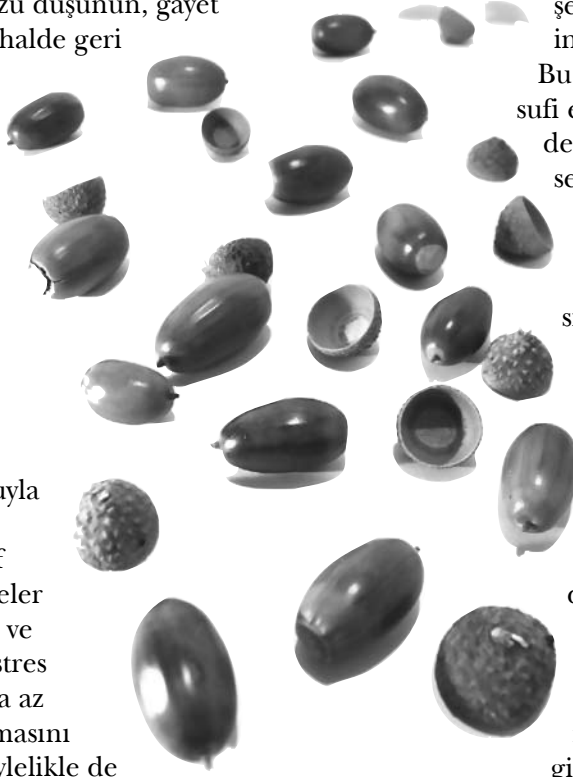
Her zaman Hawaii adalarına gitmek mümkün olmadığına göre, vizüalizasyon yoluyla Hawaii adalarına gitmiş gibi pozitif duygu ve düşünceler içerisine girebilir ve vücudumuzdaki stres noktalarının daha az baskı altında kalmasını sağlayabiliriz. Böylelikle de vücudumuzda bir denge, psikik sistemimizde de tıkanıklıklar içermeyen iyi bir çalışma meydana gelmiş olur.

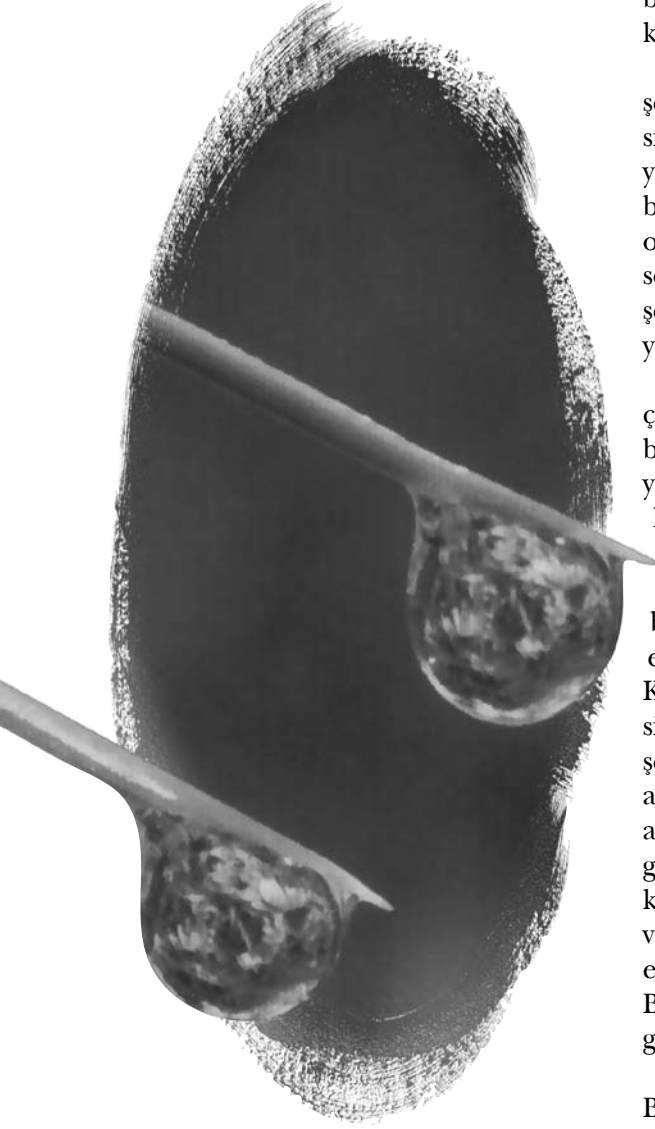
Neden korkarsınız? Muhakkak ki birtakım değerlerin sizden uzaklaşmasından korkarsınız. Ölümden korkarsınız çünkü sizin için en büyük değer vücudunuzdur. Vücudunuzu kaybetmek istemezsiniz.

Ama bakın, burada bir ikilem var. Yani bir de dünyada elde etmiş olduğunuz değerler vardır. Eğer bedeniniz yoksa, siz yoksanız o değerler de yoktur. Ama siz onlara zaman harcarsınız, emek harcarsınız; daha başka birtakım değerler elde etmek hususunda diğer birçok değeri feda edersiniz. Parasından, evinden, eserlerinden, sevdiklerinden, inançlarından kısacası değer verdiği

şeylerden ayrılmak insana zor gelir. Bu yüzden büyük sufi erkanı; en büyük değerini Tanrı sevgisi ve Tanrı varlığı olduğunu ifade etmiş; her şeyden sıyrılınması, terk edilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Bu, temelde o insanların hiçbir şeyden korkusu yok demektir. Dikkat edin, yegane korkuları, Tanrı Sevgisi'nden mahrum olmak gibi teke indirilmiş

bir korkudur. Tek ve bütünsel bir korku hissedebilir ve ondan da çekinmezler. Çünkü Tanrı ile kendi aralarındaki büyük varlıksal yaratılış ilişkisinin, birliğin farkındadırlar. Bu durum Doğu sufilerinde de, Batı sufilerinde de böyledir. Ayrıca, bu derecede maddeye hakim olabilmiş, maddenin üzerine çıkabilmiş, onu artık bir

basamak olarak kullanan; maddeyi, kendisine Tanrı'nın vermiş olduğu bazı vazifeleri yerine getirmek için kullanmak zorunda olduğu bir araç olarak düşünmeye başlayan her insan, sufidir. Maddeyle olan ilişkisini böyle bir mantalite içerisinde tutabilen insanın içine sufilik yerleşmiş demektir. Ayrıca hususi bir talime gerek yoktur. Bu şekilde düşünebilen

bir insanın korkuları, stresleri de zaten kendiliğinden ortadan kalkar.

Değer olarak bağlanmış olduğunuz şeyleri bir daha gözden geçirin, sık sık gözden geçirin. Farz edin ki, yaşadığınız bir dramayla elinizde bulunan herhangi bir şey yok oldu. Evladınız vefat etti, annenize, sevgilinize veya sizin bir tarafınıza bir şey oldu, bir sakatlığa uğradınız. Ne yapabilirsiniz, nasıl uyum sağlarsınız?

Demek ki korkuların, streslerin pek çoğunun temelinde yatan unsurlardan bir tanesi; varlığın uyum sağlayabilmek ya da sağlayamamak hususundaki kapasitesidir. Uyum sağlayabilme, esneyebilme; o baskının gücü altında çatır çatır ezilmek yerine, baskının yapılmış olduğu istikamette esnemek tarzında olmalıdır. Karşınızdaki gelen bir şey sizi itiyorsa, siz de onunla beraber kopmayacak bir şekilde geriye itilmelisiniz. Tıpkı ok atmak için yayın gerilmesi gibi. Orada aslında siz yayı germezsiniz, yayın gerilmesine sebep olursunuz. Oku kendinize çekerek, iyice gerilmesini ve son noktada müthiş bir potansiyel enerji meydana gelmesini sağlarsınız. Böylece bıraktığınız anda ok yıldırım gibi giderek hedefini bulur.

İnsan hayatında da durum budur. Bizler de birçok olaylar aracılığıyla gerilir, zorlanırsınız. Yay içerisinde gerilir geriliriz; fakat zorlanmamızın, bu şekilde gerilmemizin sebebi; hedefimize gidecek enerjiyi toplamaktır. Hedefimize ulaşmak için kendi kendimize gerginlikler yaratırız. Kendi kendimize gerginlikler yaratabiliyorsak hayatın bize vermiş olduğu imkanlardan çok iyi yararlanıyoruz demektir. Buradaki gerilmek; aşırı sabretmek, aşırı

tahammül göstermek manasında değildir, çok çaba sarf etmek manasındadır. Birçok şeyde biz sarf ettiğimiz eforun sonucunda hedeflere ulaşıyoruz. Eforu harcamazsanız hedefe ulaşamazsınız. Oturduğunuz yerde çaba sarf etmeden istediğiniz kadar sabredin, hiçbir şey elde edemezsiniz. Eyleminiz sizi hedefe götürecektir büyük bir çabayla beslendiği zaman, enerjisini oradan aldığı zaman; muhakkak bir amaca, maksada ulaşılır. Bu da birtakım korkulara, birtakım streslere sebep olabilir. Streslerimizin çoğu da esnememizden, bir hedefe ulaşma bakımından gösterdiğimiz çabalardan doğan sonuçlardır. Fakat eğer onlar da bilgiyle ele alınırsa, her stres sizin için ayrıca tetkik edilmesi, incelenmesi gereken bir psikolojik vaka olur. “Hangi noktalarda nasıl bir strese giriyorum? Bu streslerin kimliği nedir? Nasıl bir özelliği var?” diye kendinize sorduğunuzda, kendiniz hakkında birçok bilgi elde edebilirsiniz. “Tahammülünüz nereye kadardır, nasıl davranışlar içerisine girebiliyorsunuz, egonuzun tesir sahası nedir, egonuz size ne dereceye kadar hakimdir?” tarzındaki sorularla birtakım bilgilere ulaşmanız daima mümkündür.

İçsel Denetleme

KENDİNİ BİLME çalışması yaparken kendimize karşı dürüst ve samimi olmamız, kendimizi denetleme konusunu çok iyi bilmemiz lazımdır. Kendimizi eleştirirken bunu hiçbir sansüre tabi tutmadan, samimi bir şekilde yapmamız çok önemlidir. Olguları olduğu gibi kabul

etmemiz, onların önüne barajlar çekmememiz, onları maskelemememiz, gölgelemememiz gerekir. Bu durumu sağladıktan sonra yapılacak ikinci işlem; bunları bir analize tabi tutup, toptan değil de teker teker ele almaktır. Aldıktan sonra tekrar bir sentez yapmak zorundasınız ki, işte burada da konsantrasyon meselesi ortaya çıkar.

Bütün bu meseleleri biraraya getirmek ve bunların temel nedenlerine inmek lazım. Temel nedene inebilmek için ise elimizde, daha evvel yapılmış tecrübelerden edindiğimiz bilgiler vardır. Hangi olayda hangi savunma mekanizmalarının devreye girdiğini bulmak lazım. Ya da gene, savunma mekanizmalarının çalışmasına sebep olan uyumsuzluk durumlarımızın, esneksizlik durumlarımızın ne merkez etrafında dönmekte olduğunu farkına varmak lazım. Bunları yakaladığınız zaman kendi içinizdeki hareketleri, kendi durumunuzu daha iyi kontrol edebilir ve en azından daha iyi anlayabilirsiniz.

Bu, şahsen benim de uygulamaya çalıştığım ve onun için sizlere önerdiğim bir usuldür. Gurdjieff; “Yaşamadığın şeyi başkasına anlatma,” der. Bir bilgiyi yaşadıkten, deneyimledikten sonra tavsiye etmeniz daha doğrudur.

Özetle; kendini bilme çalışması yaparken önce konunun güzel bir analizini yapmalı ama bunu yaparken yeterince esnek davranarak, kendimizi tanımamıza engel olan savunma mekanizmalarının devreye girmesini önlemeliyiz. Esnek olamayışımızın sebebi olan bilgi eksikliğimizi gidermeli, kabarmış egoizmamızı disiplin altına almamızdır.

Mizaç ve Huy

HUYVE MİZACIN; ana babayla, yani kalıtımla ilgili olup olmadığı konusunda halkın, “Kız halaya, oğlan dayıya çeker” diye bir sözü vardır. Zannediyorum, mizaç meselesinin genetikle ilgisi vardır. Ama mizaç eğitimle, terbiyeyle elde edilebilir. “Yiğit atın yanında bulunan ya huyundan, ya suyundan” atasözünün manası da budur. Onun için iyi insanlarla, değerli insanlarla; her ne kadar rölatif de olsa kendi değerlerimize uyan insanlarla arkadaşlık etmek, insanın iyi huylar kazanmasına, görgü sahibi olmasına sebep olabilir ve bu, toplum yaşayışının bize vermiş olduğu iyi taraflardan bir tanesidir; çok önemlidir, bunu takdir etmek lazımdır.

Mizaç, bir varlığın kendi doğuşu ile beraber getirmiş olduğu, kendi tekamül hareketlerine en uygun olan

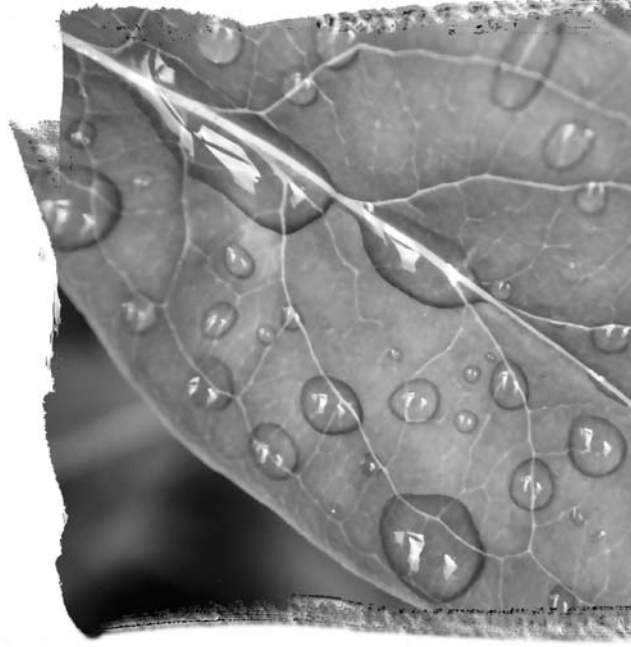
haldir, durumdur. Dışarıya akseden bir durumdur. Biz huyumuza göre değil, mizacımıza göre dışımızda meydana gelen olaylara uyum sağlayabiliriz, esneklik gösterebiliriz. Ve böylece de, tekamülümüzle alakalı yolda, bize en uygun şekilde birtakım bilgiler olarak ilerlememiz mümkün olur. Huy ise bir çeşit refleks olarak; bazı davranışlara, bazı bilgilere karşı otomatik olarak gösterdiğimiz tepkiler olarak değerlendirilebilir. Bu bakımdan, mizacımızın çok önemli bir tarafı vardır. Ama ben burada o eski klasik manadaki mizaçlardan bahsetmiyorum. “Sinirli bir mizaçı vardır, öfkeli bir mizaçı vardır” şeklindeki ifadeler o devrin görüşlerine uygundur; bana göre ise bu tür davranışlar kötü bir huy sebebiyle yapılmış işlerdir. Bugün incelenmesi gereken asıl mizaç, derin şuurlaltının kontrolüdür. Mizaç; derin şuurlaltının arzularının, isteklerinin davranış biçimi şeklinde insanda

belirmesidir. Ruhsal faaliyetlerimizin değil de, ruhsal planlamalarımızın, ruhsal ihtiyaçlarımızın bir yansımasıdır. Mizaç, ruhsal ihtiyaçlarımızın bir yansıması olarak ortaya çıkar, sizin eğilimlerinizi ve nereye doğru gitmek istediğinizi gösterir. Ama huyun, bununla bir alakası yoktur.

Kendinden Kendine

YERYÜZÜNDE yaşayışımızın, yeryüzünde bulunuşumuzun sebebi; özümüzdeki bilginin bizden istediği bazı enformasyonları elde etmek, bazı tecrübeleri yaşamaktır. Özünüzdeki bilgiyi ortaya çıkartmak; esasında sizin tekamül ihtiyaçlarınız, enkarnasyon ihtiyaçlarınız ismi altında sınıflandırılmış, reçetelendirilmiştir. İhtiyaçlarınız hangi yönde geliyor ve hangi yönde tatmin oluyorsa, siz kendi özünüzle alakalı bilgiyi o yönde yakaluyorsunuz demektir. Özünüzün ihtiyacı olduğu, ruhunuzun ihtiyacı olduğu bilgiyi; ancak ihtiyaçlarınız istikametinde yapmış olduğunuz tecrübelerle yani yaşamlarınızla elde edersiniz. Bu, bilgiyi ortaya çıkartmanız için gerekli bir husustur.

Sufilerde, “Kendinden kendine” diye bir söz vardır. Ancak ihtiyacımız olan bilgileri elde ettiğimiz o kadar da kendinden kendine olan bir iş değildir. Çoğunu biz öyle zannederiz. O kadar yakın bir rehberle karşılaşırız ki, hem yakındır, hem de yakındır. Çok yüksek bilgiye sahip olan o varlıklar, bizim varlığımızla öyle bir bütünlük ve ahenk içerisine girerler ki, biz kendimizden kendimize bilgi aktarıldığını zannederiz. Halbuki hiç alakası yoktur. Kendinden kendine

gelen sözlerin derinliği başka türdür. Bir varlık vasıtasıyla size verilen bir bilgiyi kendi kalıplarınız içerisinde, kendi üslubunuz ile ortaya koymuş olduğunuz için, insanların çoğu, “Bu iş benim kendi özümden aktarılıyor” diye düşünürler.

Burada çok dikkatli olmak lazımdır. Görünenin arkasındaki görünmeyen gerçek sebebi, gerçek etkiyi çok iyi tayin etmek lazımdır. Biz her ne elde ediyorsak ruhsal rehberlerimiz vasıtasıyla, ruhsal hamilerimiz, koruyucularımız, eğitmenlerimiz vasıtasıyla elde ediyoruz. “Ben kendi kendimin öğretmeniyim, kendi kendimin efendisiyim,” diyen bir insan, hakikaten cahil bir insandır. Onun sonradan öğreneceği daha çok şey vardır. □

Dikkat Kesilmek ve Bilgece Dikkat Etmek

Jeffrey M. Schwartz

BİR KAŞINTIYI kaşımamak için gerekli olan zihinsel güç, bir insan "aracına" sahip her "sürücü"nün karşılamak zorunda olduğu şeylere dair yalnızca küçük bir ipucudur. Neyse ki, "sürücü"ye ne kadar çok alıştırma yaptırırsan, o kadar güçlenir. Böylece doğrudan İkinci Derse geçiyoruz.

Eline bak. Ona bakarken, bir yumruk yap.

Şimdi, "sıkıştırıldım" der miydin? Elbette hayır. Sıkıştırılan elin. Onu sıkmaya karar veren sensin.

Şimdi ruh haline "*bak,*" yani zihinsel olarak onun farkına var.

İddiaya girerim ki anında "Mutluyum" ya da "Mutsuzum" ya da "Huzursuzum" ya da "Canım sıkkın" ya da şu anda her neyse, onu söyleyeceksin. Ama sana bir müjdem var: *Senin kendi ruh halini* tıpkı eline yaptığın gibi *gözlemleyip betimleyebilmen* gerçeği, *senin öyle olmadığın anlamına* gelir. Bunu unutma çünkü konunun özü bu: Onu gözlemleyip betimleyebiliyorsan, o sen değilsin, yani öz sen, gerçek sen, "sürücü" o hal değildir.

Kuşkusuz, sezgisel olarak içinde yaşadığın beden hakkında bunu biliyorsun. Bu nedenle de ona "bedenim" diyorsun. Senin bir parçan kuşkusuz ama kendin hakkındaki duyunun özü değildir. "Ben" ve "bedenim" arasında bir ayrım, küçük bir boşluk vardır. Bedeninin duyularını gözleme ve betimleme yeteneğini olağan kabul ediyorsun. (Boşluk olmasaydı bunu yapamazdın, tıpkı gözünün kendisine bakamadığı gibi.) Ayrıca bedenini istediğin yere "yönlendirme" gücünü de olağan kabul ediyorsun, oysa kürek çekme ya da yüzme gibi karmaşık şeyleri iyi yapması için onu eğitmek üzere çok çaba ve alıştırma gereklidir. Ama yeterli iradeyle ve doğru alıştırmalarla bedenini eğitebileceğini, biçimlendirebileceğini, değiştirebileceğini biliyorsun; böylece emirlerine daha da hızlı ve kesinlikle yanıt verir. İşte bu yaz yaptığın şey, tam olarak bu.

Bunu kavramak daha zor ama sen yalnızca duyguların ya da düşüncelerin de değilsin. Bunlar aslında beyninin işleyişleridir. Bu

haliyle de *duygular ve düşünceler bile*, aslında fiziksel aracının ve maddesel dünyanın, yani "duyuların hükümlerinin," birer parçasıdır. Gotama, zihni aslında altıncı duyumuz olarak adlandırmıştır! Bu da zihinsel ahlaksal ve duygusal özünü irade gücüyle ve alıştırmayla daha becerikli, eşgüdümlü ve emrine daha yanıt verici olması için eğitebileceğin anlamına gelir. (Gotama'nın "ahlaksal olarak sağlıklı" anlamında kullandığı Pali dilindeki sözcüğün *-kusala-* aynı zamanda "becerikli" anlamına geldiğini belirtmeliyim!)

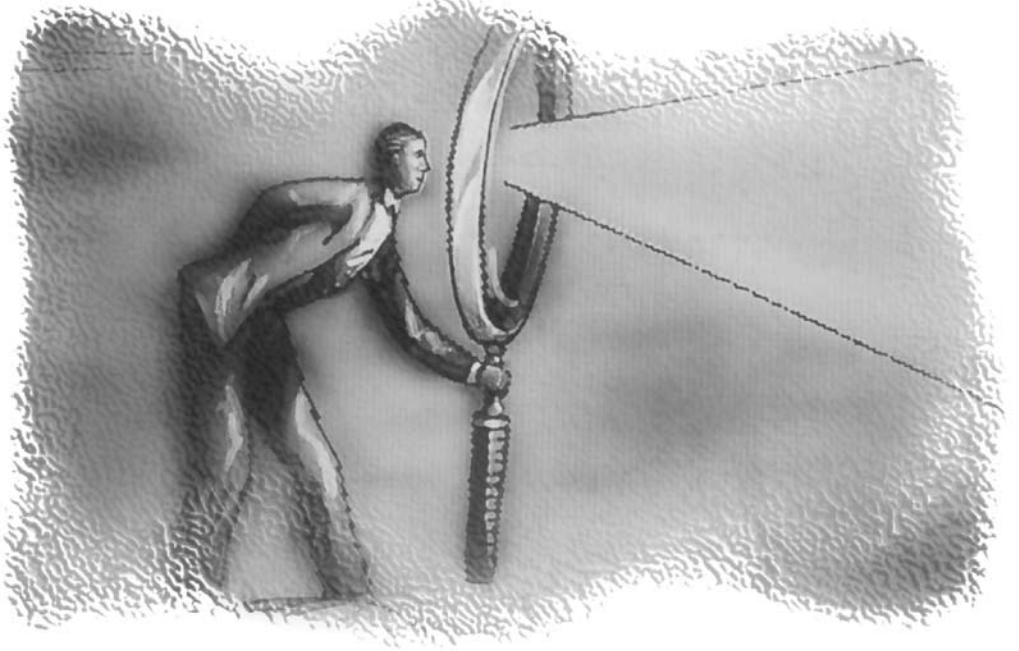
Düşünceleri fiziksel olaylar, neredeyse *şeyler* olarak hayal etmek sana zor geliyorsa, "düşünce zinciri" ifadesini düşün yalnızca. Zihninin bir fikri, anıyı ya da hayali bir diğerine ve bir diğerine ve bir diğerine bağlama eğiliminde olduğunu biliyorsun; neredeyse vagonları birbirine ekleyen bir demiryolu işçisi gibi. 1738'de David Hume, fikirlerin çağrışım yapmasına ya da kümelenmesine neden olan üç ilkeyi açıklamıştır: benzerlik (bir kişinin fotoğrafı, o kişiyi düşünmeni sağlar), yakınlık (buysa, altıncı sınıfta yanında oturan çok güzel kızın onun kardeşi olduğunu anımsatır) ve neden sonuç (erkek kardeşi düşünmek, kız kardeşi anımsatır; bu ikisinin doğumuna aynı kişiler neden olmuştur. Neden ve sonuçla ilgili fikirler çağrışımına bir başka örnek, bir atlama tahtasından atladığında hemen suyu düşünmelidir).

Freud, sevilen şeylerin (kız kardeşi hoş olmasaydı, onu düşünmemiş olabilirdin) ve sevilmeyen şeylerin (kızın önünde oturan çocuk gerçek bir aptaldı), arzusunun (gerçekten de sevimliydi, görüşmeye devam etmek

isterdin) ve nefretin (şu çocuk büyük olasılıkla uyuşturuculara saplanmış, onu düşünmemeyi yeğliyorsun) de fikirlerin akışında güçlü etkileri olduğunu göstermiştir. Anımsanan ve göz ardı edilen şeyler, bir dizi çok karmaşık etken tarafından belirlenir. Bütün bunlar nedeniyle düşüncelerin, özellikle uyanık değilsen, kızışan bir köpek gibi kendi başlarına "çekip gitmeye" güçlü eğilimleri vardır. Bir "düşünce zinciri"nin küçük bir devinim elde ettiğinde, ne kadar çabuk "kontrolden çıkmış bir tren" gibi hareket etmeye başlayabileceğini biliyorsun.

Genellikle beyin hücrelerini doğrudan çalışırken izleye-meyiz ama epilepsi nöbetleri gibi özel durumlarda,

nöbet geçiren hastaların ameliyattan önce ve ameliyat sırasında beyinlerine yerleştirilen çok hassas elektrotlarla onları ...asında "*izleyebiliyoruz*". Bu tür araştırmalar nedeniyle sinir bilimciler, zihnin bu türden şimşek hızındaki bağlantıları yaptığı her seferinde, *nöron* denilen bu hücrelerin en az ikisinin ve belki de daha fazlasının beyninde bir bağlantı yaptığından çok eminler. Gerçekte, sürekli *yeni* bağlantılar yaparlar böylece düşüncelerinin bazıları, daha önce hiç sahip olmadığı kavrayışlar ve sezgiler olurlar. İnsan yapımı hiçbir bilgisayar, en azından şimdilik bunu yapamaz. Ama ne kadar şaşırtıcı olursa olsun, hakkımızdaki en inanılmaz şey bu da değil.

En inanılmaz olanı *bizim* araya girmeyi, bir "düşünce zincirini" durdurmayı ve yeniden yönlendirmeyi seçebilecek olmamızdır; bunu hayal edilemez bir hızla yapabiliriz. Bu

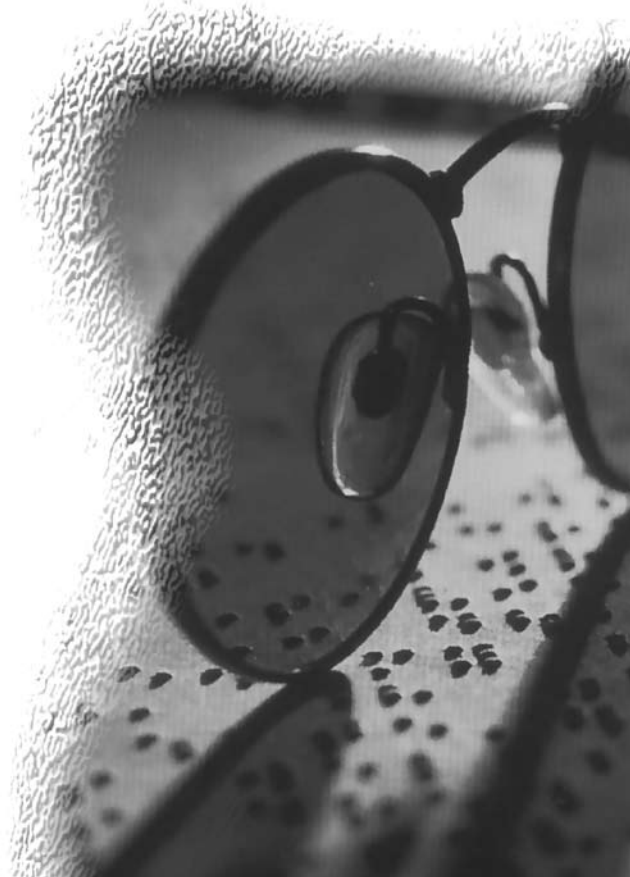
mucizeyi her zaman, öylesine, sıradan bir iş gibi yaparsın.

Eminim çalışırken, özellikle de Latince çalışırken, bazen hayal kurarız. Bunu yapmasan, insan olmazdık. (Gotama'nın dediği gibi, "Zihin uçucudur, onun durdurulması zordur, istediği her yere iner.") Ama bir an içinde "*uyanabileceğini*", silkelenip kitaplarına geri dönebileceğini de biliyorsun. Bu, çok önemli bir şey gibi görünmüyor, biliyorum. Ama zihninin dolaşmaya başladığını *fark ettiğinde*, tam o an içinde, kendi zihninde aynı olmadığını gerçeğini fark ediyor ve bundan yararlanıyorsun. Bu da, bu ana *dikkat kesilme* derdi; bir anlık gerçek "*uyanış*". İşte bu anda *sen* özgürsün; beyninde ateşlenecek ve "otomatik pilotunun" seçmiş olacağından kasten farklı olan bir sonraki devreyi seçmede ve hatta yaratmakta özgürsün.

Budist meditasyonun (her sabah en az bir saat yaparım) önemli bir kısmı "beyin izleme" alıştırmasıdır. Meditasyon, kendi duygularındaki ve düşüncelerindeki sürekli, ince değişiklikleri fark etmede gittikçe daha iyi ve daha keskin olmaya çalışmaktır; *çalışmak* kesinlikle doğru sözcük! Bu, kendi beynini eylemdeyken açıkça gözlemlene becerisini geliştirmek demektir. Meditasyon yapan bizler, bunu niçin yapıyoruz? Bunun iyi bir nedeni, kendi zihnimizin nasıl çalıştığını öğrenmektir. Bu inanılmaz yararlı bir bilgi kaynağıdır. Biraz alıştırmadan sonra zihnin bir düşünceyi bir diğerine ne kadar zekice, ne kadar incelikle ve yine de ne kadar otomatik zincirlediğini gerçekten görebiliriz. Bir düşüncenin, ruh halinin ya da duygunun nasıl yükseldiğini, zirveye ulaştığını ve düştüğünü görebiliriz. Bütün bu "zincirleri" aslında neyin bağladığını gerçekten görebiliriz.

Kuşkusuz, meditasyon yapmamızın en önemli nedeni "kaçak beyinlerimizi" daha iyi denetlemektir. Beynini izlerken anladığın şeylerden biri, kendi aletleriyle işlemeye bırakıldığında onun seni iyi bir yere götürmeyeceğidir. Bütün ilişkili biyolojisi ile birlikte onun hayvansal doğası zayıf, tembel ya da hazırlıksız zihni denetleme ve onu da kendisiyle birlikte sürüklenme eğilimindedir. (Güçlü bir iddia, biliyorum. Buna inanmanızı beklemiyorum; bunu kendi başına bulmanız için aletleri veriyorum size.) Beyninizin sizi huzurlu bir yere, örneğin Güzelliğe ya da Masumiyete götürmesi için *sizin* tarafınızdan ve de ehlileştirilmesi gerekmektedir.

Neyse ki, denetim altına almak izleme eylemiyle birlikte başlar. Bu nedenle denetim altına almanın *niçin* bu kadar önemli olduğunu gösteren aynı zihinsel eylem, aslında seni denetim altına *sokar*. (Bunun ne kadar süreceği, ne kadar iyi bir sürücü olduğuna bağlıdır. Çalışmaya devam edip daha becerikli hale geldikçe, denetimi daha uzun süreyle elinde tutarsın.) Zihninin nasıl çalıştığını öğrendiğin süre içinde, zihinsel "kaslarını" çalıştırıp eğitiyorsun ve görüşünü keskin, bakışını sağlam tutmak için gereksineceğin gücü geliştiriyorsun. Nasıl ki şimdi kürek takımına kaptanlık etmek için gereksineceğin emre hızlı, güvenilir yanıt vermesi için bedenini eğitiyorsan, doğru alıştırmalarla, tıpkı bir kayığın (sanırım siz müstakbel Olimpiyatçılar buna kik diyorsunuz) suda düz ve

güçlü biçimde hareket etmesi gibi, beynini de bilgece seçilmiş hedeflere doğru hareket ettirmesi için zihnini eğitebilirsin. Bu alıştırmaları yeterince düzenli yaptığında beynin daha düzgün çalışmaya başlayacaktır. Elbette alıştırma ve kuşkusuz çaba da gerekiyor. Ama basit gerçek şu ki, bu yapılabilir.

Zihnin güçlendikçe ve beynin daha düzgün çalıştıkça, hayatın zorlu noktaları çok daha fazla beceriyle ele alınabilir. Çalışmayla, herhangi bir "ruhsal durumu değiştiren madde" olmadan ruhsal durumunu nasıl değiştireceğini bile öğrenebilirsin. Bütün bunlar aracını beceriyle sürme, hayat yoluna bilgece (akılsızcanın tam tersi!) dikkat etme meselesidir. Bilgece dikkat ve akılsızca dikkat hakkında daha fazla konuşacağız ama bilgeliğin, gerçekle yüzleşmede başladığını hatırlarsın. Bilgece dikkatin özü, orada olduğunu hayal ettiğin ya da olmasını arzuladığın şeyin tersine orada gerçekten neyin bulunduğunu görmektir. Bilgece dikkat, aracını

ustalıkla "sürüş"ün anahtarıdır; doğru yolu bulmanı ve çıkmaz sokaklardan kaçınmanı sağlar.

Bütün bunları, elini açıp kapadığın kadar kolayca olmasa da, o kadar güvenle yapabilirsin. Buda, bilgece dikkatin, antik metinlerde bu eşyanın gerçek doğasına uymak olarak tanımlanır, yalnızca kapalı yumrukları değil kapalı zihinleri de açan güç olduğunu öğretmiştir! İşte bu gerçekte, gerçek özgürlüğün başlangıcı yatar.

Ancak, beyninin yaptığı herhangi bir şeyi değiştirmeden, ya da yeniden yönlendirmeden önce, *onun seninle özdeş olmadığını bilmek zorundasın*. Üzüntü ya da öfke bütün dünyanı kaplıyormuş gibi görünse de, potansiyel anlamda onun dışında ve ondan özgür olan bir parçan vardır. Yalnızca bu parçayı uyandırman gerekiyor. Bu, *Tarafsız İzleyici* dediğimiz parçadır. □

Kaynak: Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *Masumiyete Dönüş* adlı kitabından alınmıştır.

Fikirlerinizi Bizimle Paylaşın

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Her ay özenle sizleri -temelde ruhsal konular olmak üzere- şifa, enerjiler, ötealem, kişisel gelişim, kendini bilmek, terapiler, kayıp uygarlıklar vb. konularda yazılarımızla bilgilendirmeye çalışıyoruz. Lütfen yayımladığımız yazılar hakkındaki fikirlerinizi, düşüncelerinizi, dergimizde daha detaylı işlenmesini arzu ettiğiniz konuları bizlerle paylaşın.

Telefonumuz : 0-212-243 18 14

Faksımız : 0-212-252 07 18

elektronik posta adresimiz: info@ruhvemadde.com

Posta adresimiz: Ruh ve Madde Yayınları, Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı, No: 4 Daire: 6, 80060 Beyoğlu, İstanbul

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Hareket ve Enerji

Celse: 145, 2.4.1971

HAREKET, enerji, hayatın kaynağıdır. Mutlak Enerji, aynı zamanda Mutlak Hareket'tir. Ve Kaadir-i Mutlak tarafından meydana getirilmiştir. Bu hareket, enerjiyi hasıl eder. Enerjisi ise hayattır. İnsan düşünce ameliyesi içinde bulunduğu zaman, muhakkak ki bir hayat sahibi varlık olarak, bir enerji muamelesi içinde bulunur.

Kainatta hiçbir varlık, bir fiilin meydana gelişinde o fiilden lakayt ve müstakil olarak bulunamaz. Zaten fiil, enerjinin bir hale tahvilidir. Varlık hayattar varlık, gene bu enerjinin bir formudur.

Her ne yaparsanız yapınız, varlık olmak hasebiyle, zaten siz bir ef'al içerisindesiniz. Bunun başı da, ortası da, sonu da tam bir faaliyettir. Dolayısıyla hiçbir varlık, hem bir fiile icabet edecek, hem de o fiilden uzak olacak... Bu, asla olamaz.

Varlığın şuur faaliyeti, muhtelif frekanslar üzerinde hareket eder. Bu frekansların dahil bulunduğu umumi ahenk, zaten bir fiiller manzumesi olmaktan başka nedir ki? Bu fiiller manzumesinin hepsi ve insanın bütün şuur faaliyeti, kendi varlık manzumesine dahil değil midir? Kendi varlığının meydana gelişinde ve bütünlüğünün muhafazasında ve tekamülünde, kendisi, mevcut olan İlahi Enerji'yi sarf etmez mi? Sarf edilmekte olan İlahi Enerji, Mutlak Merkez'den sadır olmamış mıdır? □

ef'al: fiiller.

hasebiyle: dolayısıyla.

icabet: bir çağrıya gitme, bir emri yerine getirme.

sadır: çıkan.

tahvil: değiştirme, bir halden başka bir hale koyma.

Ölüm Hakkında

Elvan Öğüt

BİRİSİNE “hoşçakal, sonra görüşürüz” derken, bir daha görüşemeyebileceğimizi gibi bir ihtimali hiç düşünür müyüz? Sanırım oldukça büyük bir çoğunluğumuz bunu düşünme fırsatını kendimize tanımayız bile çünkü bu hiç hoşla gitmeyen bir ihtimaldir, değil mi? Ya, ne zaman bu dünyadan ayrılacağımızı biliyor muyuz? Bilmiyoruz! Bu gerçekten bir bilinmezdir insan için. Peki nasıl yaşıyoruz? Ölümle kaçak güreşerek. Fakat eninde sonunda onunla karşılaşırız ve o bizi hep hazırlıksız anlarda yakalamakta oldukça usta. Aslında bu belki de onun ustalığından ziyade, bizim ölümü yaşamla bir türlü bağdaştıramama sorunu yaşamamızdan kaynaklanıyordur.

Genelde ölüm hakkında konuşmaktan kimse hoşlanmaz; sanki yasaklanmış gibidir. Bu iş nasıl ve neden bu hale gelmiştir, bunu da kimse bilmez. Geçmişe baktığımızda, Tibet’in ve Mısır’ın Ölüler kitabında ya da Anadolu halkında menkıbeler halinde anlatılan pek çok örnekte veya Alaska Kızılderililerinde, şaşılacak derecede bir zamanlar ölüme ne kadar farklı bakıldığını görür, bizim bildiğimiz ve bize öğretilenden daha farklı bilgilerle yetişmiş oldukları gerçeğiyle karşılaşırız. Sanki bir zamanlar her şey daha farklıymışçasına bir dünya beliriverir gözlerimizin önünde... Aslında insanlığın geçmişi, yaşam ve ölüm hakkında çok daha farklı bilgi ve bakış açılarına sahip insanlarla doludur. Fakat eğer biz bunları özellikle araştırmak, soruşturmak ve bulduklarımızı da okumak zahmetine girişmezsek, kimse bize özellikle “gel de sana ölüm hakkında geçmişimizde neler varmış” anlatayım demez.

İnsanı ölüme gönderirken onun ardından ağıtlar yakmak, dövünmek yerine, onu uğurlamak, hatta ölüm denen o farklı yola girişinde ölüm yolcusunu yüreklendirmek, destek olmak nasıl bir duygudur acaba, tıpkı Tibet’in Ölüler kitabındaki gibi: “Ey soylu oğul, ölüm denen şey geldi artık. Bu dünyayı bırakıyorsun, ama yalnız değilsin; ölüm herkes içindir. Bu hayata, duygusallığınla veya zaafının yüzünden

bağlanma.
Zayıflığından
ötürü buraya
bağlı kalsan
bile artık
burada durmaya
gücün yetmez.”

Çağımız
insanının ölüme
yakıştırdığı renk
siyahdır; çünkü
sevdiklerimizin
ardından onları
uğurlarken giymeyi
tercih ettiğimiz renktir
o. Siyah renk, ölenin
ardından bir çeşit adet
haline gelmiş olan “yas
tutma” eylemini temsil
etmektedir. Yas tutarız
çünkü ölüm hayatlarımızı
zindana dönüştüren amansız
bir düşmandır ve bildiğimiz
her şeyin en kötüsüdür.
Çocuğumuza ölümü nasıl
anlatacağımızı bir türlü
bilemeyiz ve kafası sorularla dolu
olan o küçük insanın karşısında
halden hale gireriz ve sonuçta
da pek başarılı olduğumuz
söylenemez. Aslında hiçbir şey

*Gerçeklik açısından
hiçbir şey
geçici değildir,
sadece
zamanın akışı içerisinde
başka bir form
kazanmaktadır.*

söylemesek
de onun
karşı karşıya
kaldığı o
belirsizlik ve
tereddüt, ölüm
hakkındaki
ilk olumsuz
telkinleri ona
aktarıverir. Ve bu
kabus nesilden
nesile böylece
aktarılır gider...

Ya yakını ölmüş
tanıklarımıza
başsağlığı
dilemekte neden o
kadar zorlanır, ne
diyeceğimizi bilemeyiz
bir türlü ve sanki ilk
kez konuşuyormuşçasına
kelimeleri seçmekte
zorluk seçeriz. Hatta çoğu
zaman da gerçekten saçma
sapan ve anlamsız kelimeler
dökülür dilimizden...
Çünkü biz de, diğerleri de
o kabusla büyümüşüzdür:
sorgusuz sualsiz sevdiklerimizi
bizden alan ölüme düşman ve
çekingen...

Özellikle yakın olduğumuz kimseleri kaybettiğimiz zaman bir gün bizim de öleceğimiz gerçeğini hatırlarız, fakat bir süre sonra bir dahaki hatırlama anına kadar, ölümle hiç karşılaşmayacakmışız gibi rutin ve otomatik hayatlarımıza tekrar geri döner ve bir süreliğine onu unuturuz. Çünkü zaten istediğimiz ölümü unutmaktır. “Ölüm” ile ilgili soru işaretlerimiz bu tip anlarda daha da belirginleşir, hatta bazen bir kabusa dönüşür zihnimizde ve kalbimizin hızına yetişemez soluğumuz o anlarda... Ya da bir felaketle karşı karşıya kaldığımızda ölümün bize aslında ne kadar da yakın olduğunu hissederiz.

Aslında ne kolaydır, yaşam ile ölümü ayıran belki de o incecik çizgiyi aşivermek; ama bazen de bir bakarız, ölmek zannedildiği kadar da kolay değilmiş. Çünkü adına mucize dedirtecek olaylar olur bazen insanları ölümün kollarının arasından çekip aliveren... Bazen de ölümle randevulaşmışçasına onun peşi sıra gideriz, bir daha geri dönmemesine.

Ölümün, kendisinden korkulması gereken bir şey olduğu gerçeğiyle yetiştirilmiş nesiller olduğumuz için ona yaklaşmaya cesaret edemememiz çok da anormal bir durum değildir aslında. Biz ona yaklaşmasak da, o bize kendisini sıkça hatırlatıyor zaten. Çünkü o, hayatın diğer yarısı ve hayat kadar gerçek, hatta belki de hayattan da gerçek! Böylesine büyük bir dilimi nasıl görmezden gelebiliriz ki? Uydular aracılığıyla tüm dünyanın

evlerimize girmesiyle dünyada ne kadar ciddi oranlarda insan öldüğüne her gün tanık olmaktayız. Her an ölümle böylesine burun buruna yaşadığımız bir çağda o, hala insanın bilmek ve anlamaktan kaçındığı bir gerçek olma özelliğini koruyor.

Onu ceset olmakla özdeşleştirmişiz bir kere; onu yaşamın ve canlılığın düşmanı bellemişiz; “Değişmez gerçek” deyip damgayı vurmuşuz. Peki, ya gerçekte o yaşamın ve canlılığın düşmanı değilse, ya bıkmadan usanmadan spirüel bilgi kanalıyla aktarıldığı gibi yaşamın devamı ise. Ya geçmişte ölümle barışık yaşamış insanlar haklılarsa... Yaşam hakkında gerçekte ne biliyoruz ki?

Bilebildiklerimiz, el yordamı ile bulabildiğimiz kalabalık bir “puzzle”ın parçalarını birleştirmeye çalışmaktan ibaret.

Hangi bilgi yüzde yüz değişmez hakikatlerden oluşuyor? Gerçek olarak isimlendirdiğimiz şey, bir sonraki adımda karşılaştığımız bir başka gerçekliğe basamak oluşturan bir unsurdan ibaret. Hayatımızda “değişmez hakikat” diyebileceğimiz yalnızca iki gerçeklik var: birisi ölüm, diğeri de doğum. Bunun dışındaki her şey oynak zemin üzerinde sürekli yer değiştiriyor. Bu oldukça oynak zemin üzerinde, açıkçası insan da kendi değişim ve esneme kabiliyetini geliştiriyor.

İnsan, “gerçekliği” duyularıyla

tahlil edebildiği somut olan şeylerle sınırlanmış. Fakat somut kavramına uymadığı için somut olarak adlandıramadığımız, soyut kategorisine giren fakat en azından somut şeyler kadar “gerçek” olan sayıca daha fazla şey yok mu hayatlarımızda?

Düşünce, başlı başına soyut bir aktivite ve her hareketimizin kaynağı düşünce değil mi? Tüm canlılar arasındaki iletişimin kaynağı olan sevgi soyut bir enerji değil mi? Ya elektrik? Radyasyon keza aynı şekilde. Radyo dalgaları somut mu? Ya cep telefonlarımızı kullanarak birbirimizle iletişim kurmamızı sağlayan mikro dalga? Bütün bu enerjiler madde dünyasının imkanları içerisinde somut etkilere dönüşebilme imkanı buluyorlar.

Bir anneyi derin uykusundan aniden uyandırıp bebeğinin rahatsızlığını hissetmesini sağlayan ya da kilometrelerce ötedeyken bile evladının sıkıntısını veya içinde bulunduğu tehlikeyi hissetmesini sağlayan “sezgi” hangi somut bilgi ile açıklanabilir? İnsanın çocuğuyla, bir arkadaşıyla veya eşiyle hatta uzundur görmediği bir arkadaşı ile arasında meydana gelen yoğun düşünce alışverişi (telepati) ya da olacak olan olayları sezebilmek veya rüyamızda görebilmek somut bir olay mıdır? Ya ölüm?

Beden denen makine, fişi çekildiğinde bir ceset oluyor. Ve insanın ölüm ile ilgili kanaati o, cansız beden noktasında kilitleniyor. Her şey orada bitiyor; çünkü bizim bildiğimiz, bize öğretilen ve yaşamı canlı olmakla özdeş gören bakış açısı olaya son noktayı koyuyor. Peki ya bundan sonrası? Evet, elbette

bununla ilgili bir şeyler söyleniyor fakat o söylenen şeyler soyut şeyler... O halde somut kanıt olmadığı için ölümden sonrası da YOK! Çünkü ölüm somut, ölüm sonrasıysa soyut bir gerçeklik olarak “Dünya Sakinleri”nin anlayış sisteminin bir parçası olmuş ve sabitlemiş.

Oysa kalbi duran bir kişinin kalbi, tekrar çalışır hale getirilene kadar geçen süre zarfında çevresinde olanları, konuşulanları, odaya hangi hemşire veya doktorun girip çıktığını, kimin kendisine müdahale ettiğini, bedenine müdahale ederken hangi tıbbi aletlerin kullanıldığını, koridorda heyecan içinde kimlerin onu beklediğini, üstlerindeki giysilere varana kadar tanımlayabilmesi, üstüne üstlük yan odada ölmüş olan bir hasta ile ölüm deneyimi anındaki karşılaşması hangi somut bilgimizle açıklanabilir?

O halde bu yaşanan hal bizim somut gerçeklik bilgimize uymadığı için biz de ona “soyut” ismini veriyoruz. Peki şimdi bu soyut halin bize somut olarak ulaştırdığı enformasyonun, sırf bizim somut kategorimize girmediği için YOK mu sayılması gerekiyor?

Pekala bunun yanı sıra bırakalım bir insanın hasta bir insana şifa yoluyla -yani herhangi bir tıbbi müdahalede bulunmadan- ulaşarak kendisini iyileştirmesine yardım etmesini ve bunun inanılmaz mucizevi sonuçlarını; daha elle tutulur bir şey olan plasebo yöntemiyle tıp dünyasında hasta üzerinde bir çeşit telkin olarak adlandırılan içi boş kapsüller kullanarak yapılan tedaviyi somut gerçeklik adı altında nasıl açıklamak gerekir?

Her ne kadar somut kategorisine

girmiyor olsa da, bazı kişilerin, ölümleriyle birlikte geçmiş oldukları farklı boyuttan bilgiler aktarmaları gibi birtakım vakalar da bulunmaktadır. Özellikle bu kişilerden bazılarının ölümden sonra yaşama veya ruh kavramına hiçbir şekilde inanmayan kişiler oluşları olayı daha da ilginç hale getirmektedir. Ünlü psikolog Alfred Adler'in öğrencisi, nöroloji mütehasısı ve bireysel psikolojinin önde gelen temsilcilerinden biri olan Dr. Karl Nowotny, ölümünden sonra ruhsal boyuttan mesajlar aktaran örnek vakalardan bir tanesidir.

"Maddi olan her şey gibi beden de ölümlü ve geçicidir. Ancak bu bile zamana tabi bir yorumdur, çünkü gerçeklik açısından hiçbir şey geçici değildir, sadece zamanın akışı içerisinde başka bir form kazanmaktadır. Nitekim bu dünya anlayışına göre, geçici olan, başlangıçtaki formunu yitiren bir şeydir. Dünya bedeni açısından geçicilik, onun içinde saklı bulunan ve tayin edilmiş olan hizmetini icra edebilme gücündedir."*

Dr. Nowotny'nin bu ifadeleri doğanın kendisinde olan işleyişi bize hatırlatmıyor mu? Su buharlaştığı andan itibaren artık başka bir forma bürünüyor, donduğu zaman yine başka bir forma... Ve buhar da, buz da tekrar suya dönüşebiliyorlar. Doğada hep bir dönüşüm, bir döngü var ama bir yok oluş değil; tıpkı bir ağacın büyüüp, çiçek açması, sonra meyve vermesi ve sonra meyvelerini dökmesi yani ona can veren toprağa geri vererek, kendisini güçlendirmesini sağlaması gibi veya o meyvelerin tohumlarının

bir hayvan tarafından taşınıp doğal tohumlanmanın sağlanması gibi...

İnsan ise, su donduğu anda ona "ölüm" ismini vermekte ya da buhar olduğunda onun yok olduğunu zannetmekte. Meyve olgunlaşmış dalından koptuğunda onun sonsuza dek işlevini yitirdiğini zannetmekte. Oysa o artık kendisini besleyen, bağlı olduğu kaynağından alacağını almış, tecrübesi sona ermiş ve olgunluğunun son aşaması onu bir başka noktaya getirmiştir ki bu da bağlı olduğu dala tutunmayı bıraktığı an yani büyümenin son aşamasıdır... O andan itibaren meyve artık o ağaca, almış olduğu kaynağa ait değildir, o bundan sonraki aşamada asıl kaynağına dönmüştür ve olgunlaşmış haliyle kendisinde olanı toprağa katma zamanıdır ve o artık görünür haliyle çürümekte olan fakat özünde taşıdığı tohumlarıyla da yeniden doğuşu tetikleyen yepyeni bir enerji, hayatı ve canlılığı bünyesinde taşıyan bir tohumdur.

Nice tebligatta aktarılanlara benzer şekilde Dr. Karl Nowotny de, "Ruh varlığı için esas hayat mezarın ötesindedir. Dünya hayatına doğmak, onun maddesel beden içinde barınmasını gerektiren zaman dilimi için ölüm sayılır. Dünyadaki ölüm, dünyanın ötesinde bulunan daha yüksek bir aleme doğuş ve orada yeniden diriliştir..."** ifadeleriyle ölümün hayatın devamı olduğuna dikkat çekmektedir.

Bütün bunlar, somut kavramında/ yaklaşımında sanki tekrar gözden geçirilmeye bir ihtiyaç olduğunu göstermiyor mu? Biraz "aklı selim", bazı şeyleri inkar etmeden önce

* *Bir Doktorun Ruhsal Dünyadan Mesajları*' (1. cilt); Ruh ve Madde Yayınları.

** *Bir Doktorun Ruhsal Dünyadan Mesajları*' (1. cilt); Ruh ve Madde Yayınları.

ciddiyetle, samimiyetle ve cesaretle düşünmek ve araştırmak gerekliliğini doğuracaktır.

Görünmez, kısaca beş duyuyla tanımlanamaz olan tarafın fenomenlerini inkar etmek, yalanlamak amacıyla 1800'lü yıllarda bu bilinmez ve soyut alanı keşfe çıkararak mesleki çıkarlarını tehlikeye atan Alfred Russel Wallace, William Crookes, Frederic Myers, William Barret, William James, Mark Twain, Charles Dodgson, John Ruskin, Sir Oliver Lodge, Frederick Leighton gibi isimler de bunu yapmışlardı. Onlar dünyanın farklı bir bilgi alanı ile tanışmasına vesile oldular; bu alan spiritüalizmdi. Aralarında daha pek çok ismin bulunduğu Londra Psikişik Araştırmalar Derneğini kuran pek çok bilim insanının amacı, bilimin yöntemlerini "psikişik alem" üzerinde kullanmak yoluyla doğruluğunu ya da yanlışlığını kesinkes kanıtlamaktı. Ve elbette değerli zamanları ve çalışmalarıyla ortaya koydukları raporlar bazıları tarafından kabul gördü, bazıları tarafından da inkar edildi.*

Her şeye rağmen duyularımıza çarpmayan hiçbir şeyin asla gerçek olamayacağı ve bu gerçeklik her ne ise aşağılanmaya, küçümsenmeye, alay edilip, itilip kakılmaya mahkum olduğu anlayışı o zamanlarda da olduğu gibi şimdi hala devam etmektedir. Kimbilir, ölüm korkusunu yüreklerimize salan ve giderek daha da büyüyen belki de bu iflah olmaz anlayıştır. Bu anlayışın 2000'li yıllarda bile değişme şansı hiç mi yok acaba?

Oysa dünya ciddi bir değişim geçiriyor, biz hala bazı olayları,

bazı gerçekleri masalmışçasına bir edayla dinliyoruz, fakat bu masalın kahramanları bizleriz ve değişimin içinde, hem de tam göbeğindeyiz. Fakat bu hareketliliğin ortasında hala zihinlerimizde bazı sabitliklerle yaşamakta ısrar ediyoruz. Bu sabitlik hayata bakışımızda var:

Hayat biz var olduğumuz için anlamlıymış gibi düşünürüz; oysa milyonlarca yıldır birileri gidip gelmektedir üzerinde yaşamakta olduğumuz bu yorgun, vefakar dünyaya. Biz de bir kapıdan girip diğer kapıdan çıkıp gidenlerden hiç de farklı değiliz. Hayatı yaşanabilir kılanın mutluluklarımız olduğunu düşünerek kendimizi yanıltırız; mutlu olabilme imkanlarını yitirdiğimizde hayatın anlamsızlaştığını düşünürüz; "Eğer mutlu olamayacaksam, acı çekeceksem bu nasıl bir hayat; o zaman hayatın ne anlamı var ki," diye düşünmekten kendimizi alamayız. Hayatın mutlulukla sabit olduğuna kilitlenmiş durumdayız. Fakat tecrübenin mutlulukla sabit olmadığını hepimiz biliyoruz. Hepsinden önemlisi, hayatın bir tecrübeler bütünü olduğu gerçeğini yadsınamamızdır; tecrübe bazen bir ana şefkatindedir, bir ana kucacı kadar sıcaktır; yine aynı tecrübe bazen bir ana tokadı gibi sert ve sarsıcıdır. Fakat o ananın tokadının gerisinde yatan da sevgi değil midir? Tecrübe, işimize gelen, gelmeyen şeklinde ayrılmayacak kadar birbiriyle iç içe geçmiş halkalardan oluşur. Biz onları beğensek de beğenmesek de o vardır ve gerçektir.

Her ne kadar gönlümüz hep mutluluk dediğimiz aldatmaca ya da yanılsamadan yana olsa da, mutluluğa endekslenmek bizi ufka bakmaktan

* *Ölüm Sonrası*, Colin Willson, Ruh ve Madde Yayınları.

hatta ufku görebilmekten alıkoymakta; bu hep gündüz olmasını istemek gibi bir şey, ya da hep ilkbahar... Mutluluk oyunu oynamakta ısrar ettikçe, aslında farkında olmadan kendi dayanıklılığımızı, esnekliğimizi azaltmaktayız. O zaman ufka bakmak daha fazla korkutur bizi, çünkü gelecek, ne olduğunu bilmediğimiz olaylar silsilesidir. Bu beraberinde endişe, vesvese ve karamsarlık getirir. Ve bu “hal” günümüzde sinsice kalplerimizi içten ele geçirmiş gibi gözüküyor. Oysa yaşam her yönüyle bir döngüdür; inişi ve çıkışıyla, ışığı ve karanlığıyla, eşitliği ve eşitsizliğiyle, doğrusu ve yanlışıyla, ölümü ve doğumuyla... Doğumu nasıl sevinçle kucaklıyorsak, ölüm de bu döngü ve dengenin bir parçasıdır.

Dünya, üzerindeki nüfusu nereye kadar kaldırabilir ki? Bize kalsa, ölmeyi hiç istemeyiz. Bu mantık ve imkan dışı olduğuna göre; ölümü, her zerremizde gizlediğimiz ve bastırduğumuz bütün olgunluğumuzla karşılamayı bir hayat tarzı olarak bünyelerimizde yaşatır hale getirmeliyiz. İhtiyacımız olan şey, “bakış açısı” değiştirmek olacaktır. Bunca zaman hep belli bir açıdan baktık ve şu an geldiğimiz noktadayız. Biz bakış açımızı değiştirmesek, bu

nokta veya noktalar da değişmeyecek. Çünkü değişim dışarıdan değil içeriden gerçekleşebilecek bir şeydir.

Hakkını vererek yaşamak ve zamanı geldiğinde de ölmeyi bilmek. Buna gerçekten ihtiyacımız var. Bu tıpkı emeklilik zamanı gelip de hala emekli olmayı istememeye benziyor. Ölümün zamanı ve yaşı yok, bunu bize hayat açıkça gösteriyor. Ne zaman kapımızı çalacaksa o zaman istesek de istemesek de ölümün koluna girip gideceğiz. İyisi mi onunla dost olmaya çalışalım. Ve kendimizi yalnızca somut olanın sınırlamasına izin vermeyelim. Hayat hem somut hem de soyut olanı bünyesinde taşıyor. Biz görmek istediğimiz zaman soyut da görülebilecek kadar somutlaşabilir.

Her zaman hatırlamamız gereken bir şey var ki o da bildiklerimizin bilmediklerimizin yanında oldukça küçük bir yeri kaplıyor olması. O halde korkularımız, bilmediklerimizin bizde yarattığı sınırlamadır. Bakış açımızı bilginin desteğiyle genişletmeyi ve belki de hayatı “doğayı” örnek alarak yaşamayı denemeliyiz. Çünkü doğa, ölüm ve doğum dengesini kendi içimizde sindirebilmemizi sağlayacak önümüzdeki en önemli ve değerli yaşam örneğidir. □

Bir Medyom ve Bir Denizaltı

Jacques Bergier

1933 yılında Colorado'da doğan Amerikalı Ingo Swann'ın (İsveç asıllıdır) ailesinde hafızalarda yer eden kimseler vardı. Büyükbabası Hürriyet Heykeli'ni yapmıştı. Swann, Salt Lake City'de, Mormonlar arasında sanat ve biyoloji öğreniminden sonra, ressam olmaya karar verdi. Olaf Stapledon'ın *Yıldız Yarattıcısı* isimli kitabını okudu ve paranormal olayları denemeyi tasarladı. Bu konulara karşı dayanılmaz bir arzu duyuyordu.

Stapledon, bu kitabında, evrenin uzak sınırlarına kadar durugörü yoluyla yolculuktan söz ediyor ve insanlığın bütün sorunlarını sadece şu cümlede özetliyordu: "Sevgi için en yüksek yerin Haç ya da taht üzerinde olup olmadığını bilmiyoruz."

Bu metinden çok etkilenen Ingo Swann, sonuç aldığı birkaç deneye girişti. Bu başarılarının kontrol edilmesini istedi. Amerikan Psikik Araştırma Derneği, önceleri altı ay süreyle çalıştı. Bununla beraber, parmaklarının ucundan, deneyler sırasında, *moraltı bir şua çıkıyordu*; bu buluş onu cesaretlendirdi. Çalışmalarına bu defa New York Üniversitesinde devam etti, orada yedi metre ötede *termos şişesi içine konan bir cismin sıcaklığını iradesiyle değiştirebildiği kabul edildi*.

Bu sırada da, Merkür ve Jüpiter gezegenlerine *düşünce yoluyla yolculuk yapma* girişiminde bulundu, beklenmedik sonuçlar alındı.

Gerçekten, o çağda (1972'de), Merkür gezegeninde atmosfer olmadığına inanılıyordu. Oysa Swann, Merkür'de *manyetik bir alandan ayrılmış atmosfer tespit etti*. Mariner 10 sondası bunu doğrulamakta gecikmedi. Bugün Merkür'ün uzayda kaybolduğu oranda yenilenen ve Güneş'ten gelen bir atmosfere sahip olduğu ortaya çıktı. Ayrıca, Merkür'ün manyetik-çekim gücü ve de Swann'ın bildirdiği kutup ışığına*.

Jüpiter'e gelince; Swann'ın Stanford Enstitüsünde yaptığı araştırmalar, on ay sonra *Öncü 10* sondasının gözlemleriyle karşılaştırılınca

* Aurore Polair: Kutuplar yöresinde görülen yaygın ve donuk hava küresi ışığı. Benzer ışıklı olaylar araştırıldı. Henüz şu ana kadar, araç eksikliğinden doğrulanmayan bir ayrıntı kalmıştır: kayalara yapışık likenler (bir tür yosun).

astrofizikçiler hayretler içinde kaldılar.

Bilimsel verilerin yanı sıra, Swann büyük bir *şiiresel giizellikte* olan Şu tasvirleri de yaptı: Kırmızı bir diiunyada yeŐil fırtınalar, resmi yapılacak kadar değerli imajlar.

Ertesi sene 1973'te Stanford'da, Swann'ın yaydığı kuvvetlerin niteliğini anlama çalışmaları yapıldı. *Hassas detektörler, Swann'ın, deneyler sırasında, manyetik bir alan doğurabilen ısıyı deęiŐtirip kiiçiiik cisimleri hareket ettirebilen bir kuvvet yaydığını ortaya koydu.* Bu kuvvetin Jiiupiter ya da Merkiiür üzerinde iken ortaya çıktığını ispatlayan hiçbir Şey yoktu: biiyle olmakla beraber, Şimdiki fiziğin bilmediği bir alan ya da ışıınım karşısında bulunuyoruz. Bunun hızını değerlendirmek imkanı heniiiz bulunamamıŐtır, mamafih iiç bin kilometrelik bir mesafeden, gecikme ya da ileri gitme iiölçümleri yapılmadan deneyler yapılmıştır. 1976

Mart'ında, çok ciddi Amerikan dergisi *Proceedings of the Institute of Electrical and Electronic Engineers*, (150.000 Amerikan miihendisi diizenli olarak okuyor) cilt 64, no 3'te Swann ve diğer bazı konular üzerinde Stanford'da yapılan iiç senelik araştırmaların sonuçları yayınlandı. *Çok ender giirülen durugiiörü* deneyleri Őöz konusuydu. Deneylerin amacı hakkında hiçbir bilgisi olmayan Swann, algıladıklarını ayrıntılı ve kesin biçimde çiiiziyordu; yazı makinesi ile gerçeeleŐtirdięi desenlerden bir tane de bende mevcuttur.

Çalışmaları sırasında, isteyerek kabul ettiği incelemeler sonunda beyninin sağ yarısında anormal bir faaliyetin olduğu ortaya çikmıŐtır. Her tiiülü kişisel yayından sakınarak, tedbirlili ve ağzı sıkı olan Swann, çalışmalarını bugiiüne kadar siiürdiiirdiiü ve her tiiülü araştırma Őartlarına kendini teslim etti.

Antarktika'daki Çalışma Üssü

KENDİSİNE sadece enlem ve boylama bildirilen yerleri uzaktan müşahede etti ve hayret verici bir kesinliğe ulaştı: Antarktika'da bulunan bir araştırma üssünü tasvir ederken, orada sarı renkli bir çadırın kurulmakta olduğunu ifade etti. Söyledikleri radyo haberleşmesiyle derhal öğrenildi: Doğruydular! Bilim heyeti yeni bir çadır dikmişti.

Ingo Swann'ın bu fantastik kudreti bilimsel bir açıklamaya bağ olan deneysel bir vakaydı, apaçık belliydi bu...

Esrarlı bir kişiliği olan Swann'ın en şaşırtıcı yanı, keşiflerinden ulu orta söz etmeyi asla kabul etmemesiydi.

1977'de Okyanus Araştırma Gemisi Glomar Challenger, Atlantik'te, kazaen batan bir Sovyet denizatlısını keşfediyor. Sovyet Donanması da batık gemiyi bulup imha etmek için boşuna araştırıyordu. Amerikalılar bu batık gemide, Sovyet deniz kuvvetlerinin şifrelerini, atom denizatlısının yeni dedektörlerini buldular.

Yağma öyle büyüktü ki...

CIA tarafından operasyon sırasında harcanan milyonlarca dolar büyük ölçüde amorti edilmişti. Böyle başarılar önce CIA'nın başına, sonra bütün Amerikan gizli servislerinin başına atanmaya götürür insanı; bir denizci olan Amiral Stansfield Turner'a da öyle oldu.

Durugörü Medyomu Ingo Swann

YİNE bilinmektedir ki, CIA tarafından kiralanan Glomar Challenger, garip bir kişiliği olan milyarder Hughes'a aittir. Hughes yakınlarında esrarengiz bir şekilde öldü.

Bilimin sınırlarında kendini gösteren meseleleri çözümlenmek amacıyla, bütün memurları Mormon'lardan oluşan bir dernek kurmuştu. Fevkalade karmaşık finans analizleri bu iş için ödenenin kırk katını, yüzde dört binini getirdiğini gösterdi. Bu görünmeyen imparator Hughes, CIA'ya ve bilhassa okült hadiseleri inceleyen bir gruba sıkı sıkıya bağlı idi. Sadece Başkan Carter'a ait raporlarda kod ismi Midnight Climax olan Hughes, CIA'ya iyice girmişti ve belki de günün birinde ABD'de iktidar sahibi olacaktır: Bu konuda araştırmalar sürmektedir.

Gizleme girişimlerine rağmen, basında yayınlanan Challenger'ın hikayesi hakkında herkes, Hughes ve CIA'nın hangi organizasyon vasıtasıyla, batık Sovyet denizatlısının yerini tespit ettiğini kendi kendine sormaktadır. *Gemi mevcut dedektörlerin hiçbirinin ulaşamayacağı bir derinlikte, kıta platosu üzerinde bulunuyordu. Nautilus denizatlısında yapılan telepati deneylerinde olduğu gibi, şüphesiz yalanlaması istenen bu hakikati ben biliyorum, size söyleyeyim bunu, durugörü medyomu olan Ingo*

Swann, Sovyet denizaltısının battığı yeri buldu ve araştırmacılara bildirdi.

Şüphesiz, “CIA, Hughes, Swann” sacayağı ne zaman ve kimin tarafından kuruldu bilmiyorum. Şunları not etmekle yetineceğiz: Önce, Swann incelemelerini Mormonlar’ın yanında yaptı, ki onlar da Hughes’un imparatorluğu ile muhtemelen ilişkiliydi, sonra Amiral Stansfield Turner’ın başlıca işbirlikçisi Robert D. Williams, Swann’ın deneylerinin yapıldığı Stanford Enstitüsü’nden çıkmıştı. Acaba Swann ilerde bunlardan bahseder mi? 1975’te *To Kisse Earth Good-Bye* isimli bir kitap yayımlandığı için, ihtimal dışı değildir.

Uluslararası Siyaset Satrancı

BÖYLE OLMAKLA BERABER, Glomar Challenger’ın keşfindeki stratejik önem fevkaladedir. Bütün bunlar, *hiçbir şeyin saklanamayacağını gösterir.* Bundan böyle, bir ekol haline gelen Swann’ın durugörüsü karşısında, politik bile olsa engeller bulunmayacak gibidir.

Amiral Turner’ın geçenlerde ifade ettiği gibi: “Uluslararası siyaset bir poker oyunu değil, tüm oyun tarzı durugörürlerce apaçık şekilde bilinen bir satrançtır.”

Burada uluslararası casusluğu altüst eden yapay uyduların ortaya çıkışıyla başlayan değişimden daha önemli bir durum var. Casus uyduların neler yapabileceklerini biliyoruz, bu alandaki devremin boyutları çok geniştir.

Örnek olarak, Amerikan Big Bird’ü (İri Kuş) on beş metrelik boyu, üç metrelik eniyle, ifade edebiliriz.

Big Bird, fevkalade ayrıntılı olarak

çektiği fotoğrafları paraşütle yeryüzüne gönderebilmektedir; özel uçaklar bu paraşütü yakalamakla görevlidir. Kuzey Havai semalarında nöbet tutarlar. Bu fotoğraflar o kadar hassas çekilmiştir ki, Sovyet köylerindeki mektup kutularının üzerinde yazılı isimler bile okunur. (SSCB’de isimler mektup kutularının üzerinde yazılıydı.)

Big Bird, ayrıca Gamma Guppy projesinin karmaşık elektronik donatımını taşıma göreviyle de yükümlüdür. Söz konusu olan, belli bir yere daha sonra mikro-dalgalar yayınlayan ve saldırı amacı taşımayan madensel bir cismin yerleştirilmesidir. Eğer bu cihazın yakınlarında bir konuşma olursa ses titreşimleri madeni etkiler ve mikrodalgaların geri dönüş şokuyla Big Bird, yüzlerce kilometre yükseklikten kayıt yapabilir.

En başarılı programlardan biri, *Kruşçev’in konuşmalarının arabasına gizlice koyulan mikrodalga rezonatörü vasıtasıyla ABD’ne gönderilmesidir.*

Elektronik Casusluk Hikayesi

BU VESİLEYLE, hatırıma bir elektronik casusluk hikayesi geldi. O devirde Fransız basınını hayli ilgilendirmişti: General de Gaulle’ün zamanında oldu bu olay. Fransız avcı uçakları, Pierrelatte atom üssünün üzerinde uçan bir Amerikan cihazını yere inmeye zorladılar ve bütün fotoğraflara el konuldu. O zaman herkes CIA’nın hangi sebepten Amerikan teknolojisine nazaran yirmi sene geri olan bir teknolojiye ait üssün fotoğrafını çektiğini sordu. Cumhurbaşkanı tarafından, bana, sonuçları beni şaşkına çeviren bir

soruşturma yapmak görevi verilmişti. Pierrelatte, boyutları ve yapısıyla Amerikan atom üslerinden daha küçük ve az gelişmiş Çin atom üslerine benziyordu. Otomatik bir resim detektörü içinden çıkan fotoğraf makineleri, Amerikan uyduları tarafından çekilen filmlerden Çin atom üslerini işaretlemeye yarıyordu sadece.

Yapay uyduların faydasını hiçbir zaman küçümsemiyorum, ama sınırlarını da bildirmek zorundayım: Bir cismin bu metotla fotoğrafını çekmek için, öncelikle cismin oldukça lokalize olmuş olması gerekir, fotoğraf makinesinin objektifleri genellikle şüphe götürmez durumdadır. Ayrıca uydular *birkaç yüz metre derinlikten ötesindeki radyasyonlara karşı* geçirgen durumda olmayan deniz dibini araştıramazlar. Böylece Glomar Challenger'ın yer tespiti işleminde uyduların hiçbir yardımı olmamıştır. Ayrıca yeterince yapılan bir optik gizlemeye, bugün dahi nüfuz edemedikleri gibi denizaltındaki hiçbir tesisin de fotoğrafını çekememektedirler. Durugörüde böylesi güçsüzlük yoktur, hiçbir şey ve yer ondan kaçamaz.

Elbette ki, Elbette ki, o anın fotoğrafını bize sağlamıyor, ama bir gün *durugörü medyomları aldıkları imajları fotoğraf filmlerine geçirebileceklerdir.*

Ted Serios ve yakınlarda yapılan Japon deneyleri bu imkanı vermektedir.

Her ihtimale karşı fotoğraf makinesi bulunmadığı takdirde, durugöründen yayılan ayrıntılı ifadeleri içeren manyetik ses kayıt bandı bir yığın bilgi sağlayabilir. (Hans Bender'in deneylerini ifade edebiliriz.) Bütün

durugörü medyomları elbette ki Ingo Swann gibi geniş bir kültüre sahip değillerdir. Esasında buna gerek de yoktur. Durugörü medyomu açık denizde, üzerinde orak çekiç çizili çelikten uzun iğ görünümünde bir cismi şöyle böyle tarif etse bile, bunun bir Sovyet denizaltısı olduğunu anlamak için uzman olmaya gerek yoktur sanırız. Durugörü sayesinde, isterse deniz dibinde mağaralarda olsun herhangi bir cismin tarifi yapılabilir, buradan da cismin kimliği tespit edilebilir.

Son bir faydası da, mevcut olmayan ve belki de hiç mevcut olmayacak olan *"Durugörüye Karşı Perdelemedir".*

Öncelikle bu kurgu bilimin hiç gerçekleşmeyecek kehanetlerinden biri değildir.

Ingo Swann'dan başka kimselerin bulunup yetiştirilmesi halinde, gizli servislerde komple bir devrim olacaktır. Bazı uzmanlar daha da ötelere gidip gidilemeyeceğini kendilerine sorar hale gelmişlerdir. Zira bir bilgi edinme servisinin iki amacından biri askeri ve ekonomik

bir fayda getiren *bilginin araştırılması*, ötekisi bunların *yorumudur*. Çok önemli olan, bu yorumdur.

Çoğu kez CIA'nın ilk görevinde (araştırmada) özellikle başarılı olduğu, KGB'nin ise daha çok ikincide (yorumda) başarı kazandığı sanılmaktadır.

CIA yetkilileri bu zayıf noktasıyla ilgili olarak da zaten şunları ifade etmişlerdir:

"Elektronik cihazlar çok gelişti, düşmanın maksadı hiç anlaşılmıyor."

Birçok gizli servisler gibi, Fransız gizli servisi de, prensip olarak en iyi şeyin yorumlamaya kalkışmadan, sadece *vakalarla yetinmek* olduğu fikrindedir.

Bu türden bir gizli servis açıkça kendi sınırını görür gerçekte, Ortadoğu'da Başkan

Sedat'ın maksadı, Mısır'daki işsizlerin sayısını arttırmak değil, Kudüs'ü ele geçirmektir. Bu maksadı ne CIA, ne de KGB tahmin edebildiler. Herkes şaşırıp kaldı. Buna göre, eğer telepati yeteneklerinden yararlanan herhangi bir gizli servis bulunsaydı, bu yolculuğun gerçek maksadını anlardı. Ama ne yazık ki, bugün Ingo Swann'ın durugörücülüğü derecesinde telepat

birisine henüz rastlanmadı. Fakat bu, böyle birisi bulunmayacaktır ya da yetiştirilmeyecektir demek değildir.

Vakalar ve Maksatlar

BUGÜNKÜ gizli servisler sadece vakaları tanımakla yetinmiyor, onların maksatlarını da araştırıyorlar. Ayrıca telepatik alıcı ve verici iyi süjeler bulurlarsa hasımlarına etkili olabilirler. Bunu yapmak için şimdilik tek bir vasıta var, başkalarına yanlış bilgi sağlamak. Şunu belirtmekte yarar vardır ki, romancılar ile halkın çoğunlukla inandığı gibi, karşı casusluk, casusları durdurmak değil, onları önceden teşhis etmek ve gene onlara yanlış bilgiler ulaştırmaktır. Böyle bir güç, pratik olarak sınırsızdır.

Bu yazılarda şuna temas etmek istiyorum: *Okült (gizli) güçleri kullanan gizli bir savaş her şeyi değiştirecektir*. Daha ilerde zihnin madde üzerine olan etkisinden çıkan güçlerden söz edeceğiz. Gerçekten daha şimdiden kurmaylar, durugörü ve telepati vasıtasıyla elde edilen bilgilerden endişe duymaktadırlar.

Telepati ve durugörüü askeri amaçlarda kullanma zamanı gelmişe benzer. Swann gibi yetenekli kimselerin ortaya çıkışı ve son yıllarda İngiliz matematikçisi *Adrian Dobbs* tarafından olayı açıklayan genel bir bilimsel teori hazırlandı. Bu Cambridge'li matematikçi, parapsikolojik olguların askeri uygulamalarını İngiliz Silahlı Kuvvetleri için yapıyordu, garip şartlar içinde 1970'de öldü. Pek de kazaya benzemeyen *bir laboratuvar kazasından* söz edildi. Oysa kazanın mahiyeti

tamamen meçhuldü ve muhtemelen tehlikeli pil güçlerinden ileri gelmiş olabilir. Bazıları, daha ziyade İngiltere'deki düşmanları tarafından kendisine suikast yapıldığına inanmaktadırlar. Hakikat inkar ediliyor ve karşı casuslukla uğraşan Scotland Yard'ın özel bir kolu tarafından gizli tutuluyor.

Biz gene Dobbs'un teorisine dönelim. Herkesin ulaşabileceği birkaç değerlendirmeyi, kısa bir sentezi sunmak istiyorum. Zira Einstein'ın bıraktığı yerden başlayan yüz sayfa kadar tutan yüksek matematik, büyük sayıda basılan eserlerde aynıyle verilemez sanırım. Bu sistemle iki buutlu bir zamandan hareket edilir, fikrin kendisi az orijinaldir, yeni unsur zamanın ikinci bütününün lineer (doğrusal) değil muhtemel olmasıdır. Eksenlerden biri doğru ve öteki dalgaları olan bir koordinat sistemi düşünelim, başka araştırmacıların

sürdürüp geliştirdikleri bu teori bütün parapsikolojik hadiseleri ve geleceğin bilinmesini tamamen bilimsel olarak tahmin etmektedir. Teori, düşünce ve ihtimaliyet alanında dalgalar için fotonların oynadığı role benzer bir rol oynayan yeni tanecikleri, *Psitronlar'ı* içerir. Bu teorinin matematiği kuantum teorisinin matematiği kadar karmaşıktır. Ama İngiltere, ABD, SSCB, Çekoslovakya ve Hindistan'da düzinelerce bilgin psitronları kullanabilmektedirler. Hatta bu bilgilerden biri kısa zaman önce, çalışmalarından dolayı Nobel'e namzet görüldü.

Psitronlar

PRATİK OLARAK bundan çıkan sonuç nedir? Önce parapsikolojik hadiseler uzaklık kavramından tamamen bağımsızdır. Ingo Swann'ın

Jüpiter Gezegeni'ni müşahede etmesi bu durumda hiç de hayret verici değildir. Yayıdığı psitronlar mesafe problemi olmadan yüksek buutlar içinde yolculuk ediyordu. Bundan şimdiki psionik araçlarla, tetkik konusu genişletilebilir sonucunu çıkarabiliriz. Kremlin'deki bir kasada saklı evrak, neden ayrıntılarına kadar gözden geçirilmesin?

Psitronlar ihtimaliyetleri bulmaya yararlar, bu yüzden durugörü medyomu bir füzenin hareket ettiğini söyleyebileceği gibi düşeceği yeri ve hatta belirli bir bölgeye isabet şansının ne kadar olduğunu da belirtebilir. Görülüyor ki burada hayali aşan bir kapasitenin tatbik imkanı mevcuttur, böylece bir Sovyet uydusunun Kanada'ya düşeceğini ya da Tanzanya'ya gönderilen bir Çin deneme füzesinin gerçekte Habeşistan'a gittiğini söyleyebiliriz.

Buradan gizli mesajların doğrudan çözülmesi yöntemi de çıkar. Artık çözülmesi güç hiç bir kod şifre yoktur. En küçük bir bilgiyi bile gizleme imkanı kalmaz ve bundan dolayı askeri ve siyasi bütün sistemler yıkılırlar. Dobbs'a göre üstelik, maddesel ve enerjetik hiçbir şey bir durugörü medyomundan saklanamaz.

Bundan dolayı, işlemin tersinmez, (irreversible) geriye çevrilmez olması için medyomun durugörü hassasını kamçulamak yeterlidir; böylece siyaset ve bilgi edinme alanında yeni bir devre başlayacaktır.

Öteki avantajlarına gelince: Psitron ışıktan daha hızlı gittiği için onunla yapılan gözlem hiç bir zaman gecikmez. Pentagon-Kremlin arasındaki mesafede yapılan gözlem anidir. Hatta öteki gezegenler

üzerindeki zaman etkisi bile inkar edilebilir. Nihayet psitronların alınmış ve verilmişinde kullanılan enerji öyle zayıftır ki, insanın sinir sistemi bunu meydana getirmeye yeterlidir. Bu bakımdan bir parapsikolojik araştırmalar laboratuvarını saptaması şansı pek azdır, zira ne enerji tüketir, ne de kocaman kocaman binalara ihtiyacı vardır. Ayrıca bu araştırmalar pek pahalı olmadığından, Çekoslovakya gibi küçük bir ülke bile bu alanda büyük incelemeler elde etmiş durumdadır. Elde edilen büyük güçler iki avantaja sahiptir, büyük mesafeler parazit etkileri azaltıyor, hile ve sahtecilikten koruyor ve de toplumun büyük bir kısmında iyi süjelerin aranmasını kolaylaştırıyor...

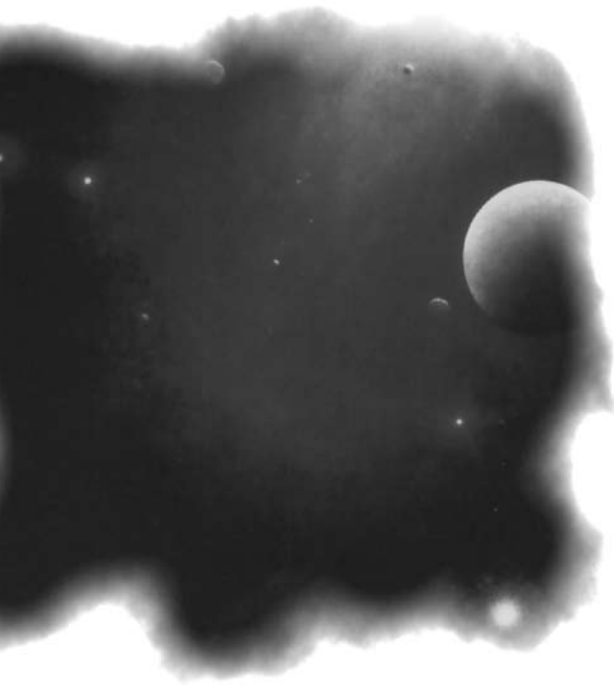
Psitron Bulucuları

GİZLİ olmaktan öte, Dobbs'un temel çalışmaları 1965'de yayınlandı, Fransızca (ve Türkçesi) hariç birçok dile çevrildi. Psişik olmayan deneyler psitronları bulma ve meydana çıkartma imkanı verir gibidir. Askeri bir araştırma küçük boyda ve makul fiyatta "psitron bulucusu" yapımını içerecektir. Oysa, Güney Afrika'daki nötrino bulucuları devasa bir mağarada ve bir milyar frank değerindedir.

Psitronlara karşı bir engel olmadığından ucuz ve taşınması kolay bir "bulucu" cihaz daha makul olacaktır.

Pek kapalı bir dünyada yaşayan bizler için, en gizli faaliyetleri gece-gündüz "Psitron bulucuları" vasıtasıyla gözlenen bir adamın ruh halinin nasıl olduğunu tahayyül etmek bile güçtür.

Yaptığı her hareketin Tanrı

tarafından görüldüğüne iman eden bir insanın durumu buna iyi bir örnek teşkil eder. Durugörü dünyası, bu durumda psikolojik olarak bizimkinden farklıdır.

Biz tekrar askeri muhtevaya dönelim isterseniz. İyimserler haklı olarak, durugörünün "silahsızlanmayı kolaylaştıracağı" düşünülmektedirler. CIA'nın savunucuları, geçenlerde *Time* ve *Newsweek* dergilerinde şunu ifade ettiler: SALT müzakereleri gizlice bilgi edinme servislerinin gelişmesine ve özellikle casus uydulara bağlıdır. Fakat buna karşı durugörünün müzakereden çok savaşa sürükleyebileceği ihtimalinden de söz edilmektedir. Kendisine karşı, metotlu ve gelişen bir tarzda yürütülen askeri hazırlıkları gören bir devlet, ilk vuranın kendisi olmasını isteyecek ve mecburen "şahinlerini" hasmının üstüne salacaktır.

Durugörü ve telepatinin devrim ve iç savaşlar üzerindeki etkisine gelince, bu başka bir şeydir.

Bundan sonraki bölüm, özellikle Sovyetler Birliği'nde yukarıdaki durumla ilgili meseleye ayrılmıştır.

Uluslararası savaş düzeyinde durugörü yeteneği her türlü stratejik hileleri imkansız hale getirir, galip gelecek taraf gizli servisi güçlü olan değil, ordusu güçlü olandır. Pek önemli ama pek minik teçhizat, durugörü medyomunun gözünden kaçabilir, böylece mikrop ve genetik savaşa cesaretle teşebbüs edebilir.

Eğer İkinci Dünya Savaşı'nda durugörü kullanılmış olsaydı (Hitler bunu düşünüyordu ama yeterince ciddi durugörü medyomları bulamamıştı.). Manş denizindeki su altı petrol hattı ya da devasa Manhattan Projesi müttefiklere karşı olanların gözünden kaçamazdı. Bu onların teslimini geciktirebilir miydi? Şüphesiz öyle olurdu. Çılgınca, en az on sene daha savaşmalarını sürdürebilirlerdi.

1978'lerin siyasi ortamına dönersek, Sovyetler Birliği'nin kendilerine karşı böylesi bir geniş çapta savunmaya hazırlandığını ve kesinlikle yenileceğini bilse Çin ne yapar acaba? Buna cevap verebilmek için Çinli'nin zihniyetini iyi bilmek gerekir. Mao-Tse-Tung'un tam ölümünden evvelki parapsikolojik bilgilerin durumunu yansıtan bir bölümünü de okuyacağız. Gelecek için söz etmek oldukça zordur, durugörünün gelişmesi geleceği daha karanlık hale getireceği benzer. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Gizli Parapsikoloji Savaşı* adlı kitabından alınmıştır.

HABER

Regresyon Terapisi 1. Seviye Eğitimi İstanbul'da Yapıldı

DÜNYA Regresyon Terapisi Enstitüsü eğitmenleri Dr. Janet Cunningham ve Jeffery Ryan 22-29 Mart tarihleri arasında Regresyon Terapisi 1. seviye eğitimi ile İstanbul'da Bilyay Vakfı merkezindeydiler. Katılımcıların çoğunluğu psikolog, doktor ve alanlarında terapi ile ilgilenen uzmanlardan ve Bilyay Vakfı üyelerinden oluşan 1. seviye eğitiminden 6 ay sonra II. Düzey Eğitimi gerçekleşecek. Daha önce eğitimi tamamlayan ve terapi deneyimlerini geliştiren terapistlerimiz de gözlemci terapist olarak eğitime katıldılar.

İki eğitim kursu arasında geçen süre içinde öğrenciler pratik yapmaya devam edecekler ve sonuçlarını eğitimcilere raporlayacaklar.

Kursun her iki bölümünü tamamlayan katılımcılar eğitim süreci sonrasında katılım belgesi alacaklar. Sertifika süreci kurs bitiminden sonra başlamakta ve katılımcıların IBRT'nin belirlediği sertifika kriterlerini yerine getirmeleri gerekmektedir. Bu kriterleri yerine getiren katılımcılar IBRT onaylı uluslararası Regresyon Terapisti sertifikası alabilecekler.

Ülkemizde regresyon terapisi uygulamaları yapmak üzere eğitimini tamamlamış profesyonel kişilerin artması bizleri sevindiriyor. Tüm katılımcılarımıza gösterdikleri özveri, titizlik ve samimi ilgilerinden dolayı teşekkür ederiz. □

Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü Nasıl Etkiliyor?

Günay Yalçın

1. Bölüm

Regresyon Terapisi Nedir?

REGRESYONUN kelime anlamı anıların geriye kaymasıdır. Regresyon tabirini ilk kullanan Fransız Albay de Rochas (dö Roşa)'dır. Albay de Rochas çalışmalarını Ondokuzuncu yüzyılın ortalarından sonra gerçekleştirmiştir (1). Zaman içinde hipnotik regresyon ile ilgili bir çok araştırmacı tarafından birçok çalışmalar yapılmıştır. Günümüzde metodolojik olarak geçmiş yaşamlardan kaynaklanan şokların, duygusal sarsıntıların nasıl sönmülendirilip, giderileceğine yönelik çeşitli metodlar geliştirilmiştir. Bizler de metapsişik araştırmacılar olarak

bu yöntemleri inceliyor, takip ediyor ve kendi aklımıza, vicdanımıza ve bilgimize paralel olarak uyguluyoruz.

Regresyon anıların bizi nasıl etkilediğini, anılardan kaynaklanan şokların, duyguların, düşüncelerin, tavırların, davranışların, inançların, kabullerin, kararların ve bilgilerin hayatımızı, içsel hallerimizi ve bedenimizi nasıl etkilediğini bulmamıza yardımcı olur.

Regresyon Terapisi (RT) en kısa şekliyle bizim içimizi araştırmamızı, iç dünyamızda neler olup bittiğini, iç dünyamızdaki sarsıntıların neler olduğunu, anlamamızı sağlayan bir yöntemdir. Kendi içsel hallerimizle yüzleşme yöntemi ve bir bakıma kendi kendimizi yeniden yapılandırma, iyileştirme yöntemidir de diyebiliriz.

Her şey bizim algı süzgecimizden geçtiğine göre her şeyi yapan bizleriz. Yani dengeli ve dengesiz hallerimizden biz kendimiz sorumluyuz. O halde nasıl dengemizi kaybettiğimizi ve tekrar nasıl dengeyi sağlayacağımızı anlamak da bize düşüyor. Regresyon terapisi bu dengeyi bulmamız için bir anahtardır.

Aksiyon olmadan reaksiyon olmaz. O nedenle şuanda sahip olduğumuz sorunlar, sıkıntılar, hastalıklar her ne ise onların sebepleri de bir yerlerde bulunuyor. RT'nin temel uğraşısı bu sebepleri bulup ortaya çıkararak onların üstümüzdeki negatif etkilerini ortadan kaldırmaktır.

Regresyon terapisi korkulacak bir şey değildir, aksine en kolay, en rahat, en çözümleyici terapidir. Regresyon terapisinin ele aldığı temel konu olan reenkarnasyon, ruhla ilgili olduğu için hiçbir dinle çelişmez; bilimle çelişmez çünkü bilim daha onu inceleme aşamasına gelmemiştir.

Felsefelerle çelişmez çünkü tüm felsefeler aslında ruha bir açıklama getirmeye çalışırlar. Reenkarnasyon bir inanç değil, bir doktrindir. Doktrin, tanımı gereği, incelenmesi gereken bir bilgi yekunudur ve bu incelemenin ve değerlendirmenin, kişisel olarak yapılması gerekir (2).

Regresyon Terapisi için şöyle bir tanım yapabiliriz: İpnotik trans ile bedensel gevşeme sağlandıktan sonra şuuraltına yapılan bir seyahatle bizde şok meydana getirmiş, hazmedilememiş, eksik veya yanlış anlaşılmış, bizi sarsmış olan iç dengemizde şaşma meydana getirmiş, bir baskı unsuru olarak zihnimizde yer etmiş olan olayları, ilgili anılar ve duygulara çağrışım kanunlarına bağlı olarak ulaşarak imajinasyon yoluyla tekrar yaşayarak üzerimizde oluşan olumsuz etkilerini pozitif dönüştürme, olaylara ilişkin anlayışımızı ve benlik imajımızı yeniden yapılandırma yöntemidir (3).

Bu tanım biraz uzun olmakla birlikte yapılan işi mümkün olduğunca ayrıntılarıyla anlatan bir tanımdır.

Doğmuş olmakla yani bedenlenme ile birlikte hem dar şuur içine giriyoruz hem de unutma prosesine bağlanıyoruz. Esasında unutmanın bizim üzerimizde negatif değil pozitif etkisi vardır. Yaşadığımız hiçbir şeyi unutmadığımızı her şeyi an be an hatırladığımızı bir anlığına düşünecek olursak bu pozitif etkinin ne olduğunu anlarız. Ancak öyle anılarımız vardır ki günlük şuur düzeyinde hatırlanmasalar bile üzerimizde yarattıkları takıntılı etkilerle hayatımızı etkilemektedirler. Alt şuur düzeyinde bu anılar varlıklarını sürdürürler tetikleyici bir etki oluştuğunda adeta sürekli

bir uyarıcı gibi o anın olumsuz etkisini bugünüme ruhsal ve fiziksel olarak taşırlar. Bu durumda işte o anıları ayrıntılarıyla birlikte olumsuz etkilerinden kurtulmak için tekrar hatırlamak gerekmektedir.

Bizler manasını kavrayamadığımız, anlayamadığımız, hoşumuza gitmeyen, eksik, yarım, yanlış anladığımız konularıyla daha hızlı bir şekilde şuuraltına iteriz, unutturuz. Ama esasında hiçbir şey unutulmaz (3).

Biliyoruz ki yaşadığımız hiçbir şey kaybolmaz, yaşadığımız her şey zihin sistemlerimize yani bedene bağlı ruha ait hafızaya perispiritual hafızamıza kaydedilir ve orada saklanır. RT süreci de bu esasa dayanır. (3 ve 4)

Anılarımız kare kare bütünler halinde bir çeşit vizyon takımı tarzında daima bizde vardır (3). Ruhsal hafızaya asıl düşünce, asıl hatıralar, asıl yapılmış olan tecrübelerin bütün anıları, ama özüyle beraber, bir fotoğraf filminin kaydı gibi değil, bir sinema pelikülü üzerine çekilmiş film gibi değil, bütün her şeyle beraber, anlamıyla, duygularıyla beraber kaydolmuştur (5). Regresif ipnoz halinde yani adeta filmi geriye sardırarak gibi tersine işleyen bir mekanizmayla bu anılara geriye dönüş mümkündür (3).

Regresyon terapisine konu olan gölge etki tarzında takıntılı durumlar yaratan anılarımız mevcuttur. Bu anılar yaşam akışını engelleyen marazi bir hal almışlardır. Günlük şuur düzeyinde hatırlanmazlar fakat bu anıların etkilerini veya sonuçlarını korku, öfke, hınç, saldırganlık, endişe, kıskançlık, utanç, kibir, kendini küçük veya büyük görme, kendini değersiz bulma, eziklik, suçluluk, derin üzüntü, yas tutma, sürekli mutsuzluk vb. gibi

negatif duygular tarzında yaşarız. Bazı şeyleri asla yapmama, bazı şeyleri asla istememe, bazı şeylerden çekinme veya bazı şeyleri mutlaka yapma gibi durumlar yaşarız. Görünürde bunlara sebep olan bir olay, durum yok gibidir. Ancak sonuçları hayatımızda mevcuttur ve yaşam akışımızı olumsuz etkilemektedirler.

Bu düğümlemiş etki/etkiler normal düzeyde bir zihne hakim olarak fizyolojiye etki edebilir/ediyor, sizin zihninizde bir yer işgal etmiş obsesif bir baskı unsuru olarak kendisine uygun bir ortam oluştuğunda, o olay ya da durumu hatırlatıcı tetikleyici bir etki gördüğünde anda o daima orada size sinyal veriyor. Bir türlü onu aradan boşaltamıyorsunuz. O olayın sizde meydana getirdiği örneğin, korkuyu tekrar yaşıyorsunuz, o olaya bağlı olarak geliştirdiğiniz davranışı tekrarlıyorsunuz, belirli bir tavırı alıyorsunuz veya o zaman verdiğiniz bir karar altşuurda tetikleniyor ve siz günlük şuur düzeyinde farkına varmadan o karara uymaya başlıyorsunuz, öyle bir ortam yoksa, oluşmuyorsa o etki çalışmıyor (3 ve 4). Adeta bir bilgisayar yazılımında yapılan hata nedeniyle hep aynı yerde aynı hatanın mekanik bir şekilde tekrar etmesine benzer bir şekilde bir etki hayatımızda varlığını sürdürür. Yani sizin benlik imaj kodunuz sanki hep aynı yerde aynı hatayı yapıyor gibidir, ta ki siz o kodu düzeltene kadar hata kendisini tekrarlıyor.

Regresyon Terapisi işte bu unutulmayan anıların etkisinden kaynaklanan çeşitli sorunlarımız, sıkıntılarımız, ilişkilerdeki problemlerimiz, hastalıklarımızın kökeninde yatan olayları bulmamızı

sağlar. Bu olayları bulduktan sonra imajinatif olarak o olayları yeniden yaşarız ve olay anında göremeyip, anlayamayıp eksik bıraktığımız yönleri, takıntılı durumları, şok yaratmış durumları yeniden gözden geçirme, yeniden değerlendirme imkanına kavuşuruz. Böylece o olayın negatif duygusunun, yarattığı negatif enerji bloğunun farkına varırız ve bu etkilerden kurtuluruz/kurtulabiliriz.

Sonuç olarak eksik bırakılanların tamamlanması, yanlış anlaşılanların düzeltilmesi, yaşanılmış şokların etkilerini normal bir düzeye çekmek için harika bir fırsat elde etmiş oluruz. Olayı şimdiki halimizle imajinatif olarak yeniden yaşadığımızda o olaya ilişkin duyguları, anlayışları, anlayamayışları, yanlış anlayışları, şokları, karar, kabul ve bilgileri tekrar değerlendirme şansını elde ederek

benlik imajımızı yeniden oluştururuz.

Geçmiş yaşam terapisinden, geçmiş yaşam anılarından söz ettiğimizde Fransa'da bir rahibe olmanın veya Tibet'te bir keşiş olmanın bir önemi yok. Mesele, bu geçmiş yaşam anılarında şu anki hayat için gerekli olan bir şifa, şu anki hayat için yanıtının mutlaka bulunması gereken bir soruya cevap veya herhangi bir yeteneğin, başkalarına da yararı olabilecek bir yeteneğin ortaya çıkmasına yol açabilecek bir bilgi var mı? Önemli olan budur. Bir geçmiş yaşamda bir korkunuzun nedenini bulabilirsiniz. Bir başkasında sizi şu an neredeyse çıldırtacak olan bir ilişkideki bir sorunun nedenini yakalayabilirsiniz. Ama geçmiş yaşam terapisti dediğimizde önemli olan tek şey şu anki hayattır. İnsanlar geçmiş yaşam terapistlerine danışmak için geldiklerinde genelde hayatlarında temel bir mesele söz konusudur. Bu temel mesele tekrar tekrar aynı biçimde yinelenmektedir. Ve insanlar bunu nasıl değiştirebileceklerini öğrenmek için gelirler. Regresyon terapisti eğer insanların işine yaradığını, şifa bulduğunu görmeseydim yıllar önce bırakmam gereken bir şey olurdu. Çünkü bu meraktan ya da eğlenmek için yapılabilecek bir şey değil. Fakat insanların şifa bulduğuna, sorunlarının kaynaklarını yakaladıklarına ilişkin çok somut kanıtlar elde ediyoruz ve bu somut kanıtlar regresyon terapistini araştırmaya, yapmaya değer kılıyor (6).

Önemli olan insanın kendi yolunda, kendi gelişimini seçmesi, nasıl hızlandırması, nasıl yükseltmesi gerektiğini araştırıp bulmasıdır. Regresyon terapisti bu araştırmayı yapmamızı sağlar.

Regresyon Terapisi önümüzdeki yıllarda giderek yaygınlaşarak sorunlarını çözmek, sıkıntılarıyla başa çıkmak isteyen kendisini bilip anlama ihtiyacında olan açık fikirli, ön yargılardan kurtulmuş insanların sık sık başvuracakları bir yöntem olacaktır. Kendisiyle gerçekten yüzleşmeye hazır ve bunu isteyen insanlar için son derece yararlı uygulanması kolay ve sade bir yöntemdir.

(Devam Edecek)

NOTLAR:

1. Tekamül İçin: Tekrardoğuş, *Ruh ve Madde Dergisi*, Cilt: 28, Yıl: 1987, Ay 12, s. 2, Ergün Arıkdal
2. "Regresyon Terapisi Nedir?" İzmir konuşması, 2005, Jeffrey J. Ryan M.A.
3. Şuurlu Tedavisi konuşması, Ergün Arıkdal
4. World Regression Institute, *Training Manual*, 2005, Jeffrey J. Ryan, M.A; Janet Cunningham, PhD.
5. Ruhsal Söyleşiler, Salı Konferansı, Ağustos 1995, Bilyay Vakfı, Ergün Arıkdal
6. Regresyon Terapisi Nedir? İzmir Konuşması, 2005, Janet Cunningham PhD.

Meta Radyo

www.metaradyo.com

1 Mayıs 2008 tarihinden itibaren yayındayız...

www.metaradyo.com

Meta Radyo
www.metaradyo.com

Ana Sayfa Dinleyn Haberler Konular Hakkımızda İletişim

Üye Olun Giriş Yardım

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği Hakkında

Kökeni, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAPSIŞİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ele alındığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyn)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulundurduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına anlam ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

HABER

Ken Wilber ve Stuart Davis

Küresel Isınma, Gelecek ve İntegral Yaklaşım

Mayıs 2003'te Integral Naked web-sayfası Ken Wilber ve Stuart Davis'in iki bölüm halinde konuşmalarını yayınlamıştı. Şimdi bu konuşmanın üçüncü bölümü aynı web sayfasında yayınlanıyor. Konuşmada yer alan başlıklar şu şekilde sıralanıyor:

- * Kabilesel toplumları ve kabile bilincini övmenin gerçek tehlikeleri ve çoğulcu gelişim dalgasının bu şekilde davranarak kendi yıkımına nasıl kendi eliyle yol açtığı.
- * Geleceğin "aydınlanmış önderliği"nin niçin İntegral Önderlik olacağı ve dünya politikasında görülen İntegral Yaklaşımına ilişkin cesaret verici işaretler.
- * İnsan bilincinin katlanarak büyüdüğü hesaba katıldığında -kabaca söylersek; 300.000 yıl önce Arkaik, 30.000 yıl önce Sihir, 3.000 yıl önce Mitsel, 300 yıl önce Rasyonel ve 30 yıl önce Çoğulcu şeklinde- İntegral bilincin, görüşe göre sürdürülemez olan bu gelişim eğrisini tamamıyla yeni bir gelişim katmanı ekleyerek "yeniden başlatması" mümkün müdür?
- * Ken Wilber, çevre sorunlarını ele alırken sorulması gereken başlıca soruları netleştirmeye devam ediyor: 1. Çevrenin durumuna ilişkin gerçek veriler nelerdir? 2. Bu veriler ne anlama gelmektedir ve bizler bu konuda ne yapmalıyız?
- * Diyelim ki, küresel ısınma gerçekleşmektedir; bu durumda sonuçları nelerdir? Özellikle, kimler ve neler olumsuz etkilenmektedir? Çevrecilerin büyük çoğunluğuna kulak verecek olursanız, insanoğlunun eylemlerinin gezegene, Gaia'ya zarar verdiğini önermektedirler. Ama Ken Wilber bunun tam olarak doğru olmadığını işaret ediyor. Küresel ısınma biyosferin çeşitliliğini ve canlılığını *artırmaktadır*. Otlar, bakteriler, virüsler vb. buna bağımlıdır oysa insanlar hayatta kalamayabilirler. İklim değişikliği sorunuyla niçin ilgilenmemiz gerektiğini savunurken biraz dürüstlük gereklidir: Gaia'yı kurtarmaya değil, **kendimizi** kurtarmaya ihtiyacımız var. İnsanmerkezcilik bu noktada tamamıyla uygundur, öyleyse üstünü niçin örtmeye çalışmalı?
- * Küresel ısınma gerçek ve acilen ele alınması gereken bir meseleyse eğer, dünya çapında felakete yol açacak bir başka gerçek ve acilen ele alınması gereken mesele ondan da önemli olabilir: Uzmanlar önümüzdeki 50-100 yıl içinde petrolün ve benzinin tamamen biteceği konusunda fikirbirliği içindeler. Ya o

zamana dek yakıt tüketme oranımızı düzenleyemez veya alternatif bir enerji kaynağı bulamazsak? Ken Wilber şöyle diyor: “On veya yirmi yıl sonra, Orta Çağa geri dönmüş olacağız... ve dünya nüfusunda %70 civarında bir azalmaya da tanık olacağız.”

Ken Wilber ve Stuart Davis’in bu çok ilginç görüşmesi aydınlanmadan politikaya, küresel ısınmadan konvansiyonel-sonrası ilişkiye, dünyanın kıyamet benzeri sonundan ruhsallığın yeni bir tanımına dek pek çok konuya değinmekte. Tartışmanın muhteşem doruk noktası ise önceden değinilen tüm konuların, integral vizyonun da özünde yer alan şu çok önemli soru etrafında çözümlenmeye çalışılmasıyla geliyor: “En iyi uygulama nedir?”

Ken Wilber göreceli uygulama ile mutlak uygulama arasındaki farkı anlatmak için okyanus ve dalgalar benzetmesini kullanıyor. Göreceli uygulamalar, giderek daha çok büyüyen deneyim dalgalarını beslemeye odaklanmış olan uygulamalardır; ne de olsa, bir sevgi dalgası üstünde yol alacaksınız, mümkün olabilecek en büyük dalganın üstünde yol almakla ilgilenecek olmanız büyük bir olasılıktır! Göreceli uygulamanız sizi insan potansiyelinin zirvelerine; yani fiziksel, duygusal,

Ken Wilber

Stuart Davis

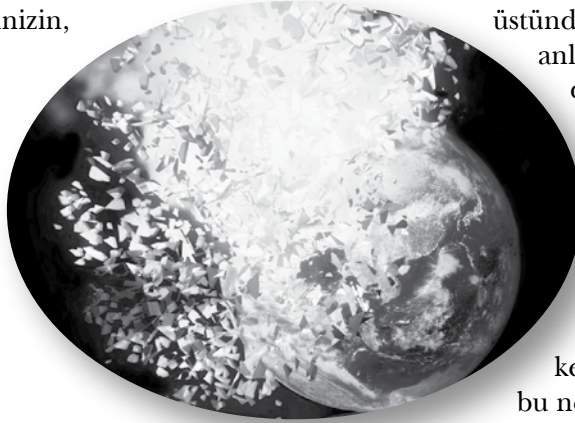
entellektüel ve ruhsal gelişim potansiyelinin sınırsız düzeylerine dek getirebilir. Oysa mutlak uygulama, üstünde yol aldığımız dalgaların boyutundan çok bu dalgaların içkin ıslaklığına dikkat etmektedir. Ve boyutu veya yoğunluğu ne olursa olsun bir dalga diğerinden daha çok veya az ıslak olmadığı içindir ki, kişinin gelişimsel ilerleyişinin kişinin aydınlanmış doğası ile hiçbir ilişkisi yoktur. Mutlak bakış açısından bakıldığında, dalgaların hepsi eşdeğer ıslaklıktadır ve tüm varlıklar, daima ve zaten eşdeğer aydınlanmışlıktadır.

Kuşkusuz, mutlak uygulamaya göreceli bir uygulamanın bakış açısından yaklaştığımızda, neredeyse derhal bir ikilem ortaya çıkar: Kendi ıslaklığınızı *keşfetmeyi* denemek için yapacağınız herhangi bir şey doğası gereği o ıslaklığı *örtecektir*. İster arıyor ister kaçınıyor olun, her iki eylem de eşdeğer ıslaklıktadır: Hem, egoyu aşmayı bu kadar çok isteyen de egonun ta kendisi değil midir?

Dolayısıyla, hem göreceli hem de mutlak olana hitap eden ve de içinde olabildiğince az miktarda arayış veya kaçınma olan bir uygulamayı bulmak önemlidir. Ken Wilber bu noktada, zarif ama basit (ve bir o kadar da güçlü) olan *öz çelişkinizi hissetme* uygulamasını öneriyor; bu uygulama dikkatinizi kendi aydınlanmış doğanızın barizliğinden uzaklaştıran, “sonsuzluğun karşısında sıkılı bir yumruk” gibi hissetmenize yol açan türdendir. Sadece buna dikkat edeceksiniz, o kadar; kendi çelişkinizi, farkındalığınızdaki diğer herhangi bir nesne gibi hissedin ve kendinizin, farkında olduğunuz diğer herhangi bir nesne *olmadığınıza* dikkat

edin. Düşüncelerinizin, duygularınızın, bedensel duyularınızın farkındasınızdır ama siz düşünceleriniz *değilsiniz*, duygularınız *değilsiniz*, bedensel duyularınız *değilsinizdir*. Siz, bunların hepsinin farkında olan ama bunların herhangi birinden etkilenmeyensinizdir. Sadece şunu fark edin: Yapılması gereken hiçbir şey yok. Öz çelişkinizden bir biçimde kurtulmayı denemenize gerek yoktur: Öz çelişkiye dikkat etme eylemi sizi öz çelişkidenden kurtarır. Göreceli dikkat ile mutlak bilinç arasında sürekli gidip gelen bu süreç, sıklıkla öz çelişkinin sargısının çözülmesini başlatacaktır ve Turiya'nın (*kendisi* bir değişme durumu olmadan, değişen durumların hepsinin farkında olan) sürekli kabullenilişi de yavaş yavaş gün boyunca, uyanırken, rüya görürken ve bilincin derin rüyasız durumlarında da kalıcı hale gelmeye başlayacaktır.

Bunun ardından Ken Wilber, uygulamaya mutlak yaklaşım ile bunun daha çok tanınan kültürel yorumları, özellikle Ram Dass'ın 1960'larda popülerleştirdiği "Şimdi Burada Olma" yaklaşımı arasındaki farkları tanımlamaya girişiyor. Ana sorunu şöyle açıklıyor: Mutlak uygulamayı "denemekle" ortaya çıkan o çok önemli ikilem sıklıkla tanınıp kabul edilmemektedir ve pek çok kişi "Şimdi Burada Olma"nın, ebedi bilinçte dinlenmek değil de dikkati geçici şimdi

üstünde odaklama anlamına geldiğini düşünmektedir. Buradaki temel sorun, "dikkat" ile "bilinç" arasındaki akıl karışıklığıdır; dikkat, özünde, öz çelişkinin ta kendisidir; şu veya bu nesneyi avarece aydınlatan göreceli bir

spot ışığıdır ve aslında, ortaya çıkan her şeyle özdeşleşmeyi *engellemekle* sonuçlanır.

Dolayısıyla, "şimdi"nin bu iki çok farklı tipi arasında çok önemli bir fark vardır: Biri, şimdiki zamanın göreceli "şimdi"sidir ve aslında, ıstırapın oyun alanındadır; sonlu nesnelerin sürekli olarak ortaya çıktıkları, size işkence edip gözden kayboldukları o yerdedir. Diğer ise ebedi *Şimdi*'dir; doğmamış, ölmeyen, herhangi bir şey tarafından hiç dokunulmamış olan ama yine de *her şeye* mutlak anlamda nüfuz eden. Birincisi, mekanın ve zamanın zincirlerince sınırlanmış ancak bir yakınlık, dikkatiniz için bir kılıftan ibaretken ikincisi her şeyin ondan ortaya çıkıp, yine ona döndüğü o sınırsız, kulakları sağır edici sessizliktir; ıslaklıktır, tanıklıktır, bu hazır ve nazır anın ve bunun ve de bunun *neliğidir*. 6. yüzyılda yaşamış Hristiyan filozofu Anicius Manius Severinus Boethius'un sözleriyle: "Akan veya hareket eden şimdi zamanı yaratır; duran şimdi ebediyeti yaratır." □

Not: Konunun ve konuşmanın devamı için *Integral Naked* web sayfasına başvurabilirsiniz: <http://in.integralinstitute.org>

Zaman

Seyhan Okan

EVRENDE temel enerjiler dört grup altında toplanır:

1. Ruh enerjisi
2. Zaman enerjisi
3. Hayat enerjisi
4. Fizik enerjisi

Bu sıralanış aynı zamanda etkinlikleri ve devreye girişleri bakımından hiyerarşik sıralanışlarıdır.

İlk yaratılan, var edilen güç, adeta var edenin niteliklerini taşıyacak şekilde olan ruh enerjisidir. Bu kudret, enerji bütün yaratılışın birinci enerjisidir.

Yaratılış, ruh enerjisi olmadan meydana gelmez. Çünkü yaradan tarafından ilk yaratılan odur.

Kevniyat dediğimiz, bütün kainatların meydana gelişi, doğrudan doğruya ruh vasıtasıyla, ruh enerjisi vasıtasıyla olmuştur. Ruhun öz yapısına iştirak eden, onunla beraber çalışan, o olmadan hiçbir şey olmayan zaman enerjisi de var. Oluşların temelinde yani "ol" denilip bir şeyler olduğunda bu zaman tarzında bir süreçtir. Esas yaratılış ruh ve zaman enerjisinin bir araya gelişinden meydana gelir. Bu iki enerji, her şeyi yönlendirirler, direktif verirler.

Bütün ilahi manayı ve ilahi isteği, bu iki enerji halletmeye çalışır. Bunlar çeşitli durumlarda fiziki enerji tarzında ortaya çıkar ve fizik kainatları fizik alemleri meydana getirirler. Fizik kainatların oluşumu fizik enerjiiyi kullanmak suretiyledir ama fizik enerjinin biçim alması, form edinmesi, nitelik ve mekan kazanması, daima ruh enerjisi ve zaman enerjisinin bir kombinasyonu içerisinde meydana gelir. Bu iki kudret birleşmedikçe, zaman içerisinde bir yaratılışın olması söz konusu değildir. O fizik kainatlar üzerinde bir hayat meydana getirilecekse, ruh enerjisi ve zaman enerjisi; hayat enerjisini kullanarak, fizik enerjisine fizik kainata bunu uyarlar. Nerede canlılık, hayat varsa, orada mutlaka ruh enerjisi vardır ve o varlığın iş konstrüksiyonunu da zaman enerjisi meydana getirmiştir.

Bir varlığın gelişmesi ve büyümesiyle ilgili

enerjinin değişimleri, hep bir süre içerisinde yani zaman enerjisi içerisinde olacağından ötürü zaman enerjisi olmadan o varlık somutlaşamaz, yani hayat olmaz.

Kainatta mevcut olan ve biri ruh, biri de zaman enerjisi olarak teşekkül eden bu iki büyük enerji, bu boyutta dişil ve eril enerjiler olarak da karşımıza çıkarlar. Dişil ve eril enerjilerin aktif etkide bulunan bir duruma geçebilmeleri için ikisinin mutlaka iş birliği yapması gerekir.

Kainat içerisinde bazı oluşlarda ruhsal enerjinin katkı payı, zaman enerjisinden daha fazladır, başka sonuçlar ortaya çıkar. Bazı oluşlarda ise zaman enerjisinin katkısı, ruhsal enerjinin katkısına oranla daha fazladır. Başka sonuçlar ortaya çıkar.

Bu iki temel enerji olmadan varlık, var oluş, kozmik yaratılış söz konusu değildir.

Zaman varoluşun temel harcıdır. Zaman dediğimiz enerjiyle, yaratılış arasında, fonksiyonel olarak çok büyük bir bağlılık vardır. Zaman ve mekan da birer varlıktır. Yani onlar da yaratılmışlardır. Zaman ve mekan, yaratılış küresinin içinde seçme özgürlüklerine bağlı olarak farklı yoğunluklarda tezahür etmişlerdir.

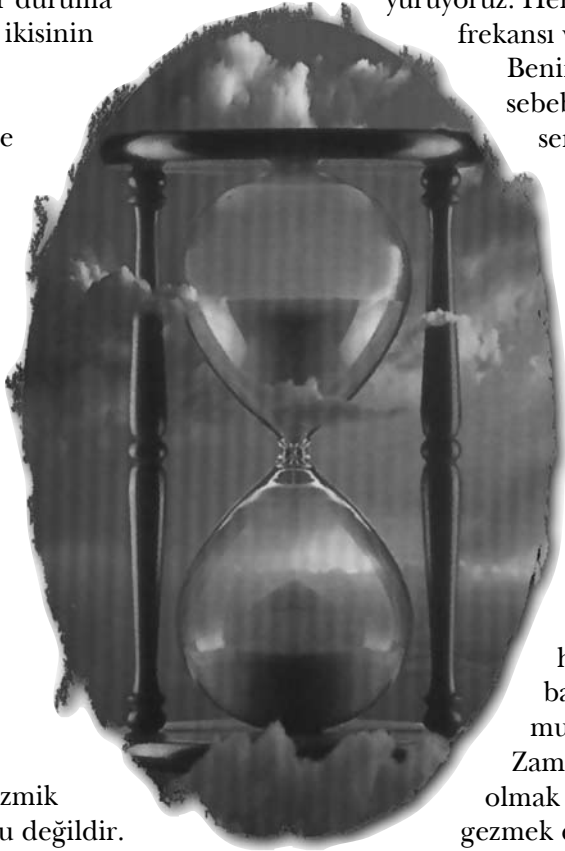
Fakat ruhun hükmü zamanın üstündedir ve zamana hakimdir. Zamanın yoğunluğuna hükmedebilir. Pozitif olan ruh daima galip gelecektir.

Zaman bir varlıktır, bir enerjidir, mahlukattır, var olma amacı vardır, evrimi vardır, dönüşümü vardır, ölümü vardır, kainat değiştirmesi vardır, dolayısıyla her anında bir mahlukat olduğunu kabul etmeliyiz. An'lar içinde yürüyoruz. Her an'ın değişik bir frekansı vardır.

Benim varlığımın sebebi senin varlığın, senin varlığının sebebi benim varlığımıdır şuuru içinde olan beyin, psişe içinde bulunduğu an'ların frekansını hissettirmeye başlar. Bulunduğu anların, yaratıcı enerji düzeylerini hissetmeye başlar. Zamana muktedir olur. Zamana muktedir olmak zaman içinde gezmek demektir.

Zaman aynı anda hem dalga

hem parçacıktır: Çok yüzlüdür. Kozmik bir kanundur. Tüm yaratıcı gücümüz şu an'da mevcuttur. Bu zaman diliminde ne istediğimizi belirlemek için ne kadar istekli olursak gelecek yolumuzda o kadar net ve güzel olacaktır. Hepimiz dünyanın her yerinden düşünce uyarana

erişim sağlayan, teknolojik açıdan üst düzey bir toplumda yaşıyoruz. Bu bilgiye erişmek, gelişmemiz için büyük avantajdır. Ama aynı zamanda yoğun bir karmaşanın kaynağı da olabilir. Konsantrasyon -dikkat gücü- önemlidir. Çoğumuzun dikkati öyle çok bölünüyor ki, bir düşünceyi belli bir dereceye kadar taşıma fırsatı bulamıyoruz. Bilinçli dikkati, gerçekten ne istediğimize vermemiz an enerjisini iyi kullanmamıza sebep olur. Aksi takdirde bizi çevreleyen etkilerle dağıtabiliriz.

Spatyom dediğimiz ötealem de başka bir mekan ve değişik bir boyuttur.

Spatyomda zaman-mekan boyutları daralır, sürat artar, ince titreşimsel seviyede hareketler görülür.

Spatyomda imajinasyon, telepatik kudret, zaman daralması, mekan kaymaları görülür.

Her bir yaratık da DNA farklı bir yapıya sahiptir ve bu her yaratıkta, kendisine uygun farklı bir bilinç stili ve farklı bir zaman kavramı getirir.

İnsanın, kelebeğin, sineğin zamanı, hepsi de birbirinden farklıdır. Zaman ve hayat iç içe geçmiştir. Bu, beynin hayal edebileceğinin çok üstündedir.

Vücutta, her saniye 6 trilyon kimyasal reaksiyon olduğu tahmin ediliyor. Bunlar hücrelerde saklı biyolojik saatle sınırlıdır. Rüyada ise başka zaman yoğunlukları ile karşı karşıyayız.

Eski Mısırlılar 7 günlük haftayı tertip etmişler.

Eski Yunanlılar günü 24 saate bölmüşler.

Jules Sezar ise takvime bugünkü şeklini vermiştir. Fakat takvim ile saatin zaman hakkında katı bir fikir veremediklerini görüyoruz.

Gün herkes için 24 saat haftada 168 saattir. 24 saat içinde 1440 dakika 86.400 saniyedir.

Zaman herkes için sabittir.

İnsanların çoğu bir saniyenin 1/5'inden kısa zaman aralıklarını fark edemezler. Araç kullanırken yarım saniyelerin emniyet ile feci kaza arasındaki farkı unutmamalıyız.

İnsanda birini beklediği, canı sıkıldığı, meşguliyeti olmadığı zamanlarda zihin son derece faaldir.

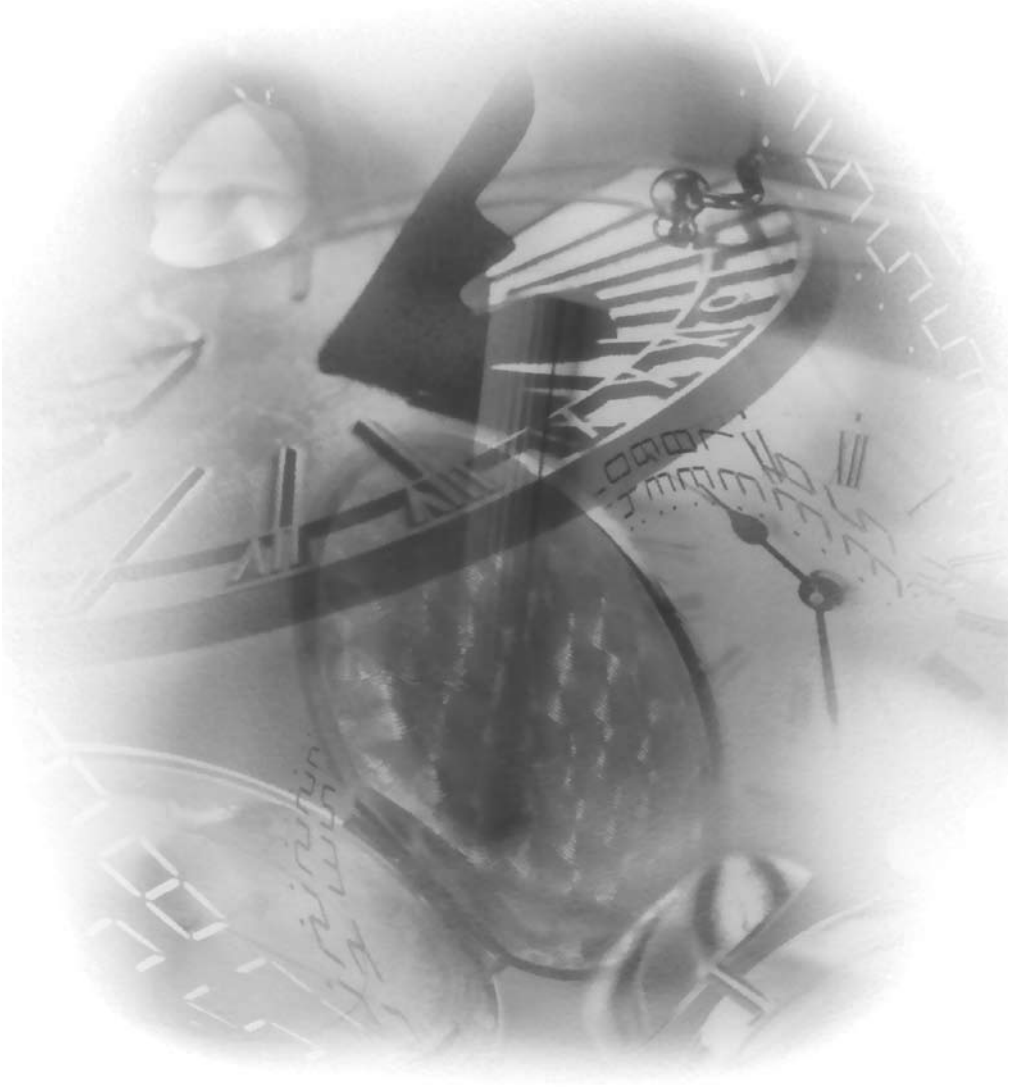
Birkaç dakika, insanın türlü fikirlere saplanmasına, içermesine, endişelenmesine, kırıncı söz tasarlamasına kafi gelmektedir. Algılamalar zamanın süresini farklı kılar. Eski Yunan'da algılanan zaman ile saatin ölçtüğü zaman arasındaki farkı açıklamak, anlatmak için iki terim kullanılırdı. Saatin ölçtüğü zamana kronos, algılanan zamana ise karios adını vermişlerdir. Karios -kaliteli-değerli zaman dilimini ifade ediyordu.

Zaman yönetimi kendini tanımakla olur.

Bir iş için ayırdığımız zamanda, gerçekten o işi yapmakta olduğunuzdan emin olmanız gerekir. Konsantrasyon, anı yaşamak önemlidir.

Ruh varlığı olarak zaman enerjisine uyumlanmaya gayret etmeliyiz.

Zaman yönetimi ve stres arasında bağlantı vardır. Bedensel ve ruhsal sağlığı bozarak, zaman enerjisini verimli kullanamamaya sebep olur. Bu yüzden olaylara verimli yaklaşmak, gücümüzle orantılı hedefler koymak, fazlalıklardan arınmak, sonucu değiştiremeyeceğimiz şeylerle uğraşmamak, birey olarak, ruh varlığı olarak üzerimize düşenin en iyisini yapmaya çalışmak stresi azaltır, zaman enerjisinden iyi yararlanan

varlık olmaya gayret etmeliyiz. Zaman yönetimi daha çok çalışmak veya serbest zamandan çalmak demek değildir.

Planlama yaparken işleri üçe ayırmalıyız.

1. öncelikli olanlar
2. ertelenebilir olanlar
3. vazgeçilebilir olanlar.

Yapılan en önemli iş **EN ÖNEMLİ OLANI YAPMAKTIR**. Kendimize şunu soralım:

Ne yapmak istiyorum yerine ne yapmalıyım, neyi yapmam daha önemli?

Bu hususlar kendini ruh varlığı olarak tanıma cehdi ile olur.

Zamanla İlgili Güzel Sözler

- İki günü eşit olan aldanmıştır.

(Hz. Muhammed)

- Daha hayatımız başlarken, biri bize

ölmek üzere olduğumuzu söylemeli, o zaman hayatımızı dolu dolu yaşadık. Yapmak istediğinizi şimdi yapın. Yarınlara sayıları çok değil. (Michael London)

- Süzülüp giden dalga bir daha kaynağına dönmez. Saat bir kere geçti mi, dönmek üzere geçmiştir. (Ovidius)

- Siz dakikalarla ilgilenin, saatler kendi başlarının çaresine bakar. (Lord Cherterfield)

- Boş zaman yoktur. Boşa geçen zaman vardır. (R. Dranot Togore)

- Pek çok insan, diğerlerinin boşa harcadığı zamanı kullanarak öne geçer. (Henry Ford)

- Yaşamı seviyor musun, öyleyse zamanı harcama, çünkü yaşamın yapıldığı madde zamandır. (Benjamin Franklin)

- Herhangi bir insan vaktini nasıl geçireceğini, üstün bir insan ise vaktini

nasıl tasarruf edeceğini düşünür. (Schopenhaver)

Sadıklar Planı'ndan örnek celse:
(2.10.1970)

Vazife, zaman ve mekan koordinatları iyi gözlemlenerek yerine getirilmelidir. Bilgisi-idraki gelişmiş bir varlık için telaş, boşuna enerji sarfı ve üzüntü mevzu bahis değildir.

Gerekli olan cehdi, hiçbir enerji israf etmeden lazım olan yerde kullanır ve zamanında semereyi alır.

Kabaca önünde yürümekte olan zaman şeridi üzerinde sıralanmış hadiseleri, malzeme ve bilgiyi tıpkı yürüyen bir kayış misali, yerine geldiği zaman istimal eder. Sırası kaçan bir işin ifası için boşuna enerji sarf etmez. Sırası gelmeyen bir iş de yapmak için telaş hali de göstermez. (*Vazife*, Ruh ve Madde Yayınları) □

KAYNAKLAR:

1. *Pozitif Yaşam*, Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları
2. *Vazife*, Bedri Ruhselman ve Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları
3. *Ruhun Okyanusu*, Cavit Utku, Agarta Yayınları
4. *Çekim Yasası*, Ester ve Jerry Hicks, Mía Yayınları

Şuur ve Kuantum Bilgisi Süreci: Işık Tıbbına Doğru Yol Alırken

Bruce D. Curtis * **
J. J. Hurtak * ** **

5. Bölüm

[1. Bölüm (Biyofotonlar), 2. Bölüm (DNA Biyobilgisayarı), 3. Bölüm (Akupunktur-I),
4. Bölüm (Akupunktur-II; Elektromanyetik Bedenin Dolaşım Sistemi),
Ruh ve Madde Dergisinin sırasıyla 576., 577., 578. ve 579. sayılarında yayınlanmıştır.]

Özet

SON YILLARDA Rus ve Alman araştırmacıları tarafından yürütülen çalışmalarda, insanlardaki biyofotonik süreçlerin biyofiziksel yönlerinin araştırılması konusunda büyük ilerleme kaydedilmiştir. Bu yazıda, biyofiziksel ışığın insan bedeninde biyomoleküler, metabolik ve sinirsel iletişim aracılığıyla sağlanan bilgi akışı ile etkileşime girmesi, dolayısıyla çok sayıda bedenin varoluş gerçekliği tartışılmaktadır. Bu sistemler, akupunktur ilmindeki “Chi” enerjisine benzer şekilde, hareketli yedek enerji sistemleri olarak birleşebilirler ve bu sayede sadece çevre ile olan alışverişe hizmet eden bilgiyi alarak kullanan ve kendini doğrulamaya çalışan bir holo-hareket doğabilir. Evrimsel süreçlerin bu birlikte evrimi yoluyla temelleri atılan Işık Tıbbı, şuur çalışmalarındaki gizli değişkenleri, biyolojik ilimlerdeki işlevsel farklılaşma ve yeni bulgular ile bir araya getirebilir.

“Şuuru esas olarak kabul ediyorum. Maddenin de şuurun bir türevidi olduğunu düşünüyorum.”

Max Planck

Şuur, Kuantum Dolanıklığı ve Işık Tıbbı

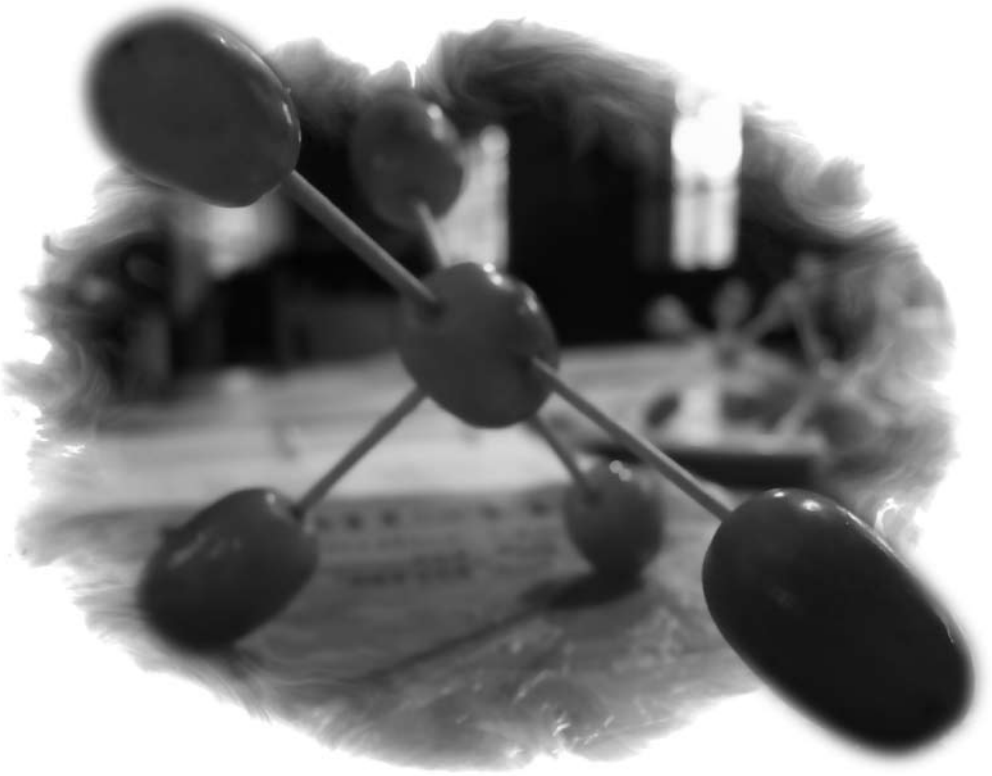
Zihin-beden-enerji araştırması

Pribram (1-3), Gariev (4), Stapp (5, 6) ve diğerlerinin insan şuurunu üzerinde yürüttükleri temel nörofizyoloji ve moleküler biyoloji araştırmalarından elde

* The Academy for Future Science, Los Gatos, CA

** Society for Advancement of Global Education, Oceanside, CA

*** Universidad Autonoma Metropolitana, Distrito Federal, Mexico

edilen önemli sonuçlar zihin-
beden ilişkisinde yeni modeller
için yol açarlarken, aynı zamanda
zihin-beden etkileşimi kavramını
genişletmişlerdir. Von Neumann
tüm kuantum değerlendirmelerinde,
zihnin önemini şiddetle savunmuştur
(7). Yeni çalışmalar, şuurun hücrel
ve moleküler düzeylerin ötesinde
çalıştığını göstermektedirler ve
doğanın esas gizemini –şuurun enerji
alanlarının çok boyutlu matriksi olarak
nasıl çalıştığını, kuantum sistemlerin
mekansızlığının göstergesi olarak,
insan beyinleri arasında uzaktan sinyal
iletimini nasıl sağladığını– anlamamıza
yardımcı olmaktadır (5, 8-11).

Diğer ilginç araştırma konusu,
dolanıklık olarak bilinen makroskopik
kuantum etkileşimleri ve genişletilmiş
ağ teorisi (12). Bu Einstein-

Podolsky-Rosen paradoksunda geçen
mikroskopik kuantum dolanıklığı
ile benzerdir: Burada parçacıklar,
spatyal^(a) ayrımlarına göre olasılık dışı
gözükürken, sanki birbirleriyle iletişim
içindelermiş gibi davranmaktadırlar
(13). Dolanıklık ve dolanık birimler
arasındaki gerçek iletişim doğrusal
olmayan kuantum teorilerini
gerekli kılmaktadır (DNA'nın
doğrusal olmayan osilasyonlarını
açıklayabileceği gibi); doğrusallığa-
dayanmayan teoriler kuantum birimleri
arasında mekansız, kendiliğinden bilgi
alışverişini destekleyememektedirler.
Bu tip fenomenler harmonik DNA
osilatöründe bulunan kuantum
dolanıklığının geniş çaplı bir
uyarlaması olarak gözükmektedirler.
Kuantum ve (spatyotemporal)^(b)
biyoalanlar arasındaki farkı da
tanımlamamız gerekiyor, şifa

fenomeninin elektromanyetik açıklamaları ve temporal, supraspatyal dolanıklığı (L. Milgrom, kişisel iletişim, 3 Eylül, 2003). Tıbbi araştırmaların sonucu, elektromanyetiğin ötesine geçen ışık tıbbi olacaktır (14).

Düşük frekanslı elektromanyetik alanlar için bir esas sorun, çevredeki zayıf infrasonik dalgaların zayıf beden ile etkileştiği dinamiktir. Bunun sirkadyan ritmin frekansları ile uyumlu olması gerektiği açıktır. İnsan kulağının, elektronik amplifikatörlerden yardım almadığı sürece, infrasona yanıt veremeyeceği bilinmektedir çünkü Von Bekesy gibi Avrupalı araştırmacıların ve diğerlerinin çalışmalarında eşik değer 2000 din/cm² basınçta 1 Hertz (Hz) olarak hesaplanmıştır. Bununla birlikte insan bedeni 10 µM lük amplitüde 4 ila 10 Hz aralığında titreşmektedir; dolayısıyla kas gerilimi ve gevşemesi altında, bedenin akciğerlerinin, eklemlerinin ve kemiklerinin fizyolojik fonksiyonları belli ses ve müzik titreşim birleşiminden doğrudan etkilenebilir, böylece insan bedeni bir müzik enstrümanına dönüşür.

1970'lerin başlarında, video sentezitörünü keşfeden Nam Jun Paik, Sorbon'da çalışan elektronik müzik efsanesi Morton Subotnick, ve Sosyal Bilimler ve Tarih ve Uzak Doğu Çalışmaları doktoralarına sahip J.J. Hurtak Kaliforniya Valensiya'daki Kaliforniya Sanat Enstitüsünde öğrencileriyle birlikte biyogeribildirim çalışmaları yürüttüler; çakra noktalarındaki beden devrelerinin, daha yüksek şuur düzeylerinden alınan meta-uyarılar ile kurulan biyolojik bağlantılar ve müzik aracılığıyla kontrol edilebildiklerini gösterdiler.

Bir dizi mantra metaprogramı müzik uyarıları ile birleştirildikten sonra bir video ekranına yansıtıldı ve biyolojik geri bildirim kenetlenmesi aracılığıyla güçlendirildi. Bu süreç sayesinde, zihinsel uyarıların bir mikro resmi, dış kaynaklar ile enerji-güç-madde alışverişi oluşturulabildi. Böylece insan bedeninin tekrarlanabilirliğinin, güvenilirliğinin ve uyarı/ses ilişkilerinin sağlanabileceği bir müziksel güç çevirici olduğu gösterildi. Öğrencilerin çoğunda, tekrarlayan müziksel öğelerin zaman-içinde-bütünleşmiş resmi ekranda tam zamanında yayılan flaşlar olarak göründüler (şöyle ki dondurulmuş bir resmin veya şekillerin milisaniyelikten mikrosaniyelik dizileri şeklinde). Bu ise müziği ve şekilleri aynı anda düzenleyen bir meta-düzyer şuurdan alınan biyogeribildirim gücünü göstermektedir.

Bu çalışmaların sonucunda bilimsel bir yayın yapılmadı ama ekranda görünen video görüntüleri ve meta-görüntüler arasındaki biyoeleşmenin sonucu olarak özellikle 1-10 Hz frekans aralığında olmak üzere bir dizi ses kaydı elde edildi. Bu tip metabiyogeribildirim kullanımı daha sonra, bir *Merkabah* (1997) olarak adlandırılan bir bilgisayar grafik video ödülünün kazanılmasını sağlayacak ve "Buda" da sonlanacak bir şuur gerçekliği için çok bedenli yaklaşımını destekleyecekti. Şimdiye kadar bahsi geçen araştırmaların tümüne dayanarak, herkeste, fiziküstü düzeyde, holografik iletişim açısından görkemli potansiyele sahip bir şuur beden olduğunu düşünüyoruz. İnsan bedeninin dışındaki değişikliklere bağlı olarak, görüntüler iç değişiklik şeklinde yansıtılabilirler. Bu yansıma,

Şuur Bağlantısı = = Meta-dil yazımı = = Holistik beden
 Akupunktur Ağı = = = = Program Devreleri = = Biyogeribildirim Bedeni
 Biyokimyasal Beyin = = = = = Gliyal Beyin = = = = = Vasküler Beden
 Biyokimyasal Beden = = = = = Motor Beden = = = = = Titreşimsel/Epikinetik Beden
 Biyobilgisayar Beden = = = = = DNA kalıbı = = = = Elektro-manyetik Beden

Şekil. Şuur dönüştürücüsü olarak çeşitli dolaşım sistemlerini gösteren çok bedenli dönüştürücü modeli, 1973, Parapsikoloji ve Tıp Akademisi. J.J.Hurtak'ın (Sosyal Bilimler Doktorası, tarih ve Uzak Doğu Çalışmaları Doktorası) izniyle yayınlanmıştır.

kendini iyi hissetmeyi veya mutluluğu arttıran tüm beden devrelerine, zihinden psikofiziksel uyarıların veya "shakti"nin^(c) kendini güçlendirici tarzda salınımını yönlendirmektedir. Müzik ile başlatılan biyobilgisayar dalgaları farklı biyokimyasal ve duyuşsal cisimler (kan damarları, sinir lifleri, beyin omurilik sıvısı) arasındaki sınırlayıcı yapıları aşarak, elektrotubın temelini oluşturabilecek birleşik bir devreyi yaratabilirler.

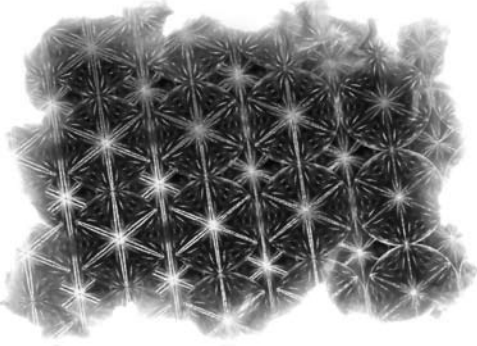
"İçeride oluşturulan manyetizmanın ölçümü iç organlarla ilgili temel fizyolojik işlevleri açığa çıkarabilir. Elektrotubın gelişiminde bu yeni bakış açısı, bedenin atıl enerjilerinin kullanılabilceği yeni yolları ortaya koyabilir. Bu başarı hem bedenin elektromanyetik biyoışıldamasını hem de akupunktur sistemine zemin oluşturan Chi modelini anlayarak yakalanacaktır (15, 16).

Çok bedenli yaklaşımı ve şuur araçlarının sürekli bütünlüğü

ÖZETLE, insan şuurunu üzerindeki çalışmalar, çok sayıda bedene ait yapıları - bedendeki mikroevreni oluşturan alanların canlı holistik birleşimini - göstermek açısından önem taşımaktadırlar (Şekil).

İnsan, hücreden kuantum zihne kadar çok sayıda enerji alanı için bir biyodönüştürücü olduğunu anladığında, nefes kesici keşiflerle karşılaşacağız; insan ve ilahi arasında bir bağ olan ve yaşamı sürdürmemizi sağlayan canlı ışık-donatımında yer alan biyoileti sistemlerinin ve iletişim kanallarının gerçek bağlantısını göreceğiz. Biyobilgisayarın derinliğiyle anlaşılması insanın bir sonraki evrim aşamasına geçebilmesi için önemlidir. Yakın gelecekte, yeni organ veya dokuları kabul etmek üzere uyarılabilecek medulla, pons, orta beyin, talamus ve hipotalamus ile ilişkili olarak bedenin dengesi için gerekli "spatyal nicelendirmeyi" kontrol eden, ışığın biyobilgisayar ağı kapsamında çalışan "elektrotup" daha fazla kabul görecektir (15).

Kökene daha büyük bir taslağın süperhologramlarına dayanan holografik organizasyon Pribram'ın kurucu modeli (3) ve Gariev'in genişletilmiş teorik çalışmasıyla (4) uyumludur. "Holografik organizasyon akson uyarıları yerine post-sinaptik ağda gelişen yavaş potansiyelli mikroyapıyı vurgulamaktadır... Bu basamakların sonucunda, insanda, nöral hologram doğrultusunda "ışıkta görüntü yapımına" yol açılmaktadır (15).

Işık tıbbını daha geniş bir kapsamda tanımlayabilmek için, şuur üzerinde kuantum zihin çalışmalarını ve biyolojiden fiziğe kadar fiziksel çalışmaları kullanmak zorunda kalacağız. Şifaya yönelik tedaviler arasına, zamanımıza kadar önemli ilerleme kaydeden, foton uygulamalarını ve elektrotıbbı katacağız (17, 18). Bunun da ötesinde, Gariev ve ekibinin öne sürdüğü, bilginin kromozoma “dalga aşısı” gibi kodlandığı ve iletiildiği dalga genomünün keşfi daha büyük bir umut vadetmektedir. DNA-dalgalarının (gerek mekansız gerek enjeksiyon olarak), moleküler biyoloji ile birlikte (bu ikili iletişim bağlantısı DNA’nın modülasyonu ile yeniden kazanıldığında) uygulanması, tRNA moleküllerinin hücrenin normal özelliklerini değiştirmelerini ve böylece bir çevirme noktasından hücreye aktarılan orijinal genetik iletileri almalarını sağlayacaktır. Çevirme noktası, beşinci veya ışık dolaşım sistemi ile hücre hafızasının nodal noktaları arasındaki bağlantı noktasıdır. Çevirme noktalarındaki bu iletiler, hücre moleküllerinin çevirimlerini değiştirmekte, fiziksel planda enzim ve protein yapımını, yeni

bir doku veya organın rejenerasyonu için yapı taşlarının oluşturulmasını temin etmektedir (15).

Tıp ilminin bu en ileri ufkunda, insanlığın şuur bütünlüğüne bakıyoruz, Veda (Hindistan’ın kadim *Rishi*’lerinin bilgeliği ve bilgisi) olarak bilinen (insanın yaşam/ışık sürekli bütünlüğü olarak işlev gören 5 *Kosha* veya şuur araçlarıyla yer aldığı) kadim ilimden yararlanıyoruz, insanlığı varoluşun daha süptil alemiyle- daha ileri şuur zaman bölgeleriyle birleştiriyoruz. Çağdaş tanımıyla, bu şuur bütünlüğüne, 5 *Kosha* veya beş şuur aracından bahseden veda bilgeliğine benzer şekilde, MBTM^(d) diyebiliriz. MBTM doğrulanabilir şekilde çözüldüğünde, ışığın insan bedeninde nasıl iletiildiğini ve farklı şuur bölgelerindeki zihinlerin birbirleri ile nasıl iletişime geçtiklerini anlayabileceğiz. *Çakraları*, akupunktur meridyenlerini, ve bedenin kuantum koheransı anlamak hikayenin ancak bir kısmı. Muhteşem holografik dil gücüne sahip fiziküstü şuur bedeni sürekli araştırmaya devam etmezsek, şifa verici tedavilerimiz insanın tamamlanmamış bir haritası üzerinde çalışıyor olacaklar.

Çağımızın yeni tıp ilmini ele aldığımız bu derlemede, Sanskrit geleneğinde geçen farklı şuur araçlarına ait delilleri -daha üst biyofizik seviyelere açılan titreşimsel uyumun deneyimlendiği Anayama Kosha’yı, veya “elektromanyetik bedeni” ve Pranamaya Kosha’yı, veya “epikinetik bedeni”- inceledik. Bu bedenlerin deneysel keşfi bizi daha kapsamlı bir “Işık Tıbbına” götürecektir midir? İlahi bir plana, kuantum aleminde morfogenetik alanların ontogenezini sağlayacak primordiyal

süptil alanları içeren mekansız taslağa ulaşabileceğimizi umut edebilir miyiz? Medikal astromomiye bu bakış açısı, sadece birleşik alan teorisine temel oluşturmakla kalmayıp, herkesin tam sağlığı bir doğum hakkı olarak elde edeceği görkemli bir ışık çağını başlatacaktır. Biz de, bu gezegenin toplumu olarak araştırmalarımızı dikkatli ve sıkı bir şekilde sürdürmeliyiz ve böylece gelişmekte olan ve gerçekten Işık Tıbbi olarak adlandırabilecek bu tıp ilmini bütünüyle ortaya koymalıyız.

TEŞEKKÜR

Bu çalışma, fiziksel doğamızın ve suurumuz ile ilişkisinin ardında yatan derin gerçekleri sebatla araştıran birçok adanmış beynin ürünüdür. Özellikle, Konstantin Korotkov ve Viladimir Voiekov'a, uzun ve derin tartışmalarımıza katılarak, biyolojik sistemlerdeki yaşamı ve biyolojik ilimlerde yeni bir paradigmanın hatlarını aydınlatacak önemli katkılar sağladıkları için teşekkürü bir borç biliriz. □

REFERANSLAR:

1. Pribram KH. The Neurophysiology of remembering. Sci Am 1969;220:75.
2. Pribram KH. Languages of the Brain. Monterey, CA: Wadsworth Publishing, 1977.
3. Pribram KH. Brain and Perception: Holonomy and Structure in Figural Processing. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 1991.
4. Gariaev P. Wave Genome [in Russian]. Moscow: Obchestv Polza, 1994.
5. Stapp HP. Quantum theory and the physicist's conception of nature: philosophical implications of Bell's theorem. In: Kitchener RF, ed. The World View of Contemporary Physics: Does it Need a New Metaphysics? Albany, NY: State University of New York Press, 1988:38-58.
6. Stapp HP. Mind, Matter and Quantum Mechanics. Berlin: Springer-Verlag, 1993.
7. Von Neumann J. Theory of Self-Reproducing Automata.

- (Ed. By A.W. Burks). Champaign, IL: University of Illinois Press, 1966.
8. Crawford CC, Jonas WB, Nelson R, Wirkus M, Wirkus M. Alterations in random event measures associated with a healing practice. J Altern Complement Med 2003;3:345-353.
 9. Radin D, Taft R, Yount G Effects of Healing Intention on Cultured Cells and Truly Random Events The Journal of Alternative and Complementary Medicine. February 1, 2004, 10(1): 103-112.
 10. Tiller WA, Dibble WE, Nunley R, Shealy CN Toward General Experimentation and Discovery in Conditioned Laboratory Spaces: Part I. Experimental pH Change Findings at Some Remote Sites The Journal of Alternative and Complementary Medicine. February 1, 2004, 10(1): 145-157.
 11. Wackermann J, Seiter C, Keibel H, Walach H. Correlations between brain electrical activities of two spatially separated human subjects. Neurosci Lett 2003;336:60-64.
 12. Hyland M. Extended network generalized entanglement theory: Therapeutic mechanisms, empirical predictions and investigations. J Altern Complement Med 2003;6:919-936.
 13. Aczel AD. Entanglement. Chichester, UK: Wiley, 2003.
 14. Rein G Bioinformation Within the Biofield: Beyond Bioelectromagnetics The Journal of Alternative and Complementary Medicine. February 1, 2004, 10(1): 59-68.
 15. Hurtak JJ. The Book of Knowledge: The Keys of Enoch. Los Gatos, CA: The Academy for Future Science, 1973a.
 16. Hurtak JJ. Electrobioluminescence, laser radiation and acupuncture points. Future History 1996b;2:1:11-14.
 17. Becker RO, Selden G. The Body Electric. New York: William Morrow, 1985.
 18. Liboff Abraham R. Toward an Electromagnetic Paradigm for Biology and Medicine The Journal of Alternative and Complementary Medicine. 2004, 10(1): 41-47.

AÇIKLAMALAR:

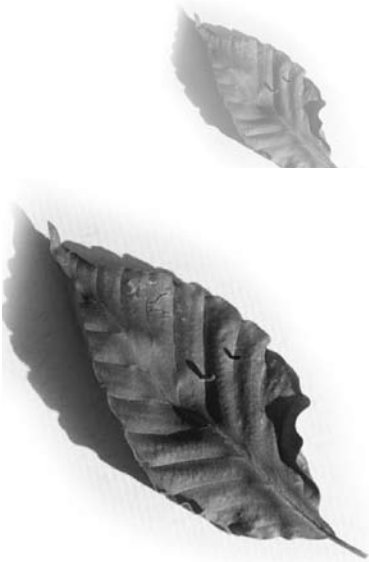
- a) Spatyal: Noktaların üç boyutlu uzayda yerleşimi ile ilgili; temporal (zamana bağlı) yerleşimin zıddı.
- b) Spatyotemporal: Hem mekan hem de zaman ile ilgili; hem spatyal uzanımı hem de zamanı kapsayan.
- c) Shakti: Hindu kavramında kutsal güç veya enerji
- d) MBTM (Multi-Bodied Transduction Model) : Çok Bedenli İleti Modeli

The Journal of Alternative and Complementary Medicine (Volume 10, Sayı: 1, 2004, sy.27-39)'dan çeviren: Ferda Kaleağasıoğlu

Bu çevirinin telif hakkı, Mary Ann Liebert Inc. tarafından Ruh ve Madde Yayınlarına tanınmıştır. Kendilerine teşekkür ediyoruz.

Çağımız İnsanı Stresten Kurtulamıyor

Bilal Tuluntaş

EĞER günümüzde böyle bir durumun farkında olamayanlarımız var ise kendilerine, etraflarına, bilhassa görsel iletişim araçlarının yayınlarına dikkat etmeleri gerekecektir.

Söylenenlere göre, bu zaman diliminde yaşanan olaylardan daha farklı gelişmekte bulunan ve insanlar üzerindeki baskısını giderek artıran bir biçimde devam eden özel bir duruma işaret edilmektedir.

Sırasıyla fertlerin, toplumların, nihayet dünyamızın kavga ve çatışması içerisinde yeni bir realite değişimine zorlandıkları büyük imtihanın izleri adeta belirginleşmektedir. Bu itibarla duruma ayak uydurabilmek özel bilgiyi gerektirecektir.

Her geçen ve gelecek olan zamanın varlıklar üzerindeki tesirinin çok baskılı ve sancılı geçeceği kehanet olmaktan çıkmıştır. Bütün ruhsal bilgiler bunu bizlere ilemiştir ve iletmeye devam etmektedir. Her birey durumunu kendi şuur sahasında yani realitesine göre yaşayacağından, dışsal ve içsel durumunu gözden geçirmelidir. Kendisini bu özel tesir yumağı içerisinde sarmalayıp eğitecek olan tesire karşı direnmek yerine, bilgisiyle hareket edebilmeyi göstermelidir.

Şimdi, aşağı yukarı her toplumda bu anlaşmazlık ve çatışma halinin olduğunu görebildiğimiz gerçeğinden hareketle, bunun sebeplerini de bilmemiz gerekmiyor mu? Tabi ki evet. Öyleyse bunu beraberce düşünelim ve inceleyelim. Diyelim ki, önce bir masa başında iyi niyetle oturmuş iki insanı, sonra iki grubu, devamında milletleri, aralarındaki anlaşmazlıklar yüzünden çatışma içerisinde buluyoruz. Hatta bu durum iki devleti bir savaş haline bile sokabiliyor. Yani çatışmalar yetmiyormuş gibi yaratılan bu kaosu çözmek için ikinci bir hataya düşüyoruz. Uzatmayalım, bu kısır döngü devam edip gidiyor. Üstelik çözülebileceği de benzemiyor.

İş geliyor problem olarak karşımızda duran

bu çatışma ve anlaşmazlıklardan nasıl kurtulacağımız noktasında düğümleniyor. Bilginin bize söylediği mihenk taşlarının varlığı ve bunların kullanılması, basıtmış gibi görünmelerine karşın olay içerisinde çok zor aklımıza gelirler. Ama değişmek zorunda olan varlıklar için durum kaçınılmazdır. (Bilgi diyor ki, insan sabırlı, sakin, esnek olmalıdır, hatta bu onun karakteri haline gelmelidir.)

Söz konusu bu hareket nasıl oluşacak? İnsan kendini tanıma temrinlerini gerçekleştirme sırasında alışkanlıklarından birisi üzerindeki değişimi hedef alsa, hareketi başlatmış olacaktır. Fakat bu yapılırken olay üzerinde uzun konsantrasyonlara gerek de yoktur.

Olaylara karşı esnek ve uyumlu bir şekilde çaba gösterir ve uygularsak kendimiz üzerinde de pratik çalışma yapıyoruz demektir. Biz var olan ikilemi ortadan kaldırmak gibi bir zorluk içerisinde değiliz çünkü gerekli olan bu ikilem bir gerçeğin ifadesidir ve değiştirilemez. Bizim yapabileceğimiz; çatışma ile çatışmazlık arasında kendimize bir yol bulmaktan ibaret kalmaktadır.

Burada ikinci durumda insanların

konuşmak ve anlaşmak için biraraya geldiklerinde, konuşmanın özünde egoları istikametindeki kuvvetli veya zayıf istekleri yattığından, işin ayrıntılarına dalmalarından kaynaklanıp hata üzerine hata yapmalarına sebep olmaktadır. Bu durum ufak bir samimiyetle bile yapılabilir, insanları kavganın dışına itebilecektir. İşte farkındalık hali bilgisi bu noktada devreye girmelidir.

Artık bugün hiçbir şeyin sır olmadığı bir dünyada yaşıyoruz. Her tür gizli ve ezoterik bilginin soframıza geldiği bugünlerde bundan nasiplenmek her varlığın hakkıdır, ama bunu hedeflemiş olması şartıyla.

Değişim, uyanış, şuur genişlemesi sözcükleri varlıkların realite sıçramalarına basamak teşkil ettiğinden, kendimizi hedef seçtiklerimizle yine kendimiz düzeltebileceğimizden, fırsatı kaçırmayalım. Ne istemişsek olmuş ve olagelmektedir. Akıl ve ruhsal bilgimizi devreye sokabilme yeteneğini yakayabilirsek çatışma yerine evrensel yasayı kullanmak suretiyle olumsuzluğa çevirebiliriz. Aksi hal bizleri icaplarla kendi kaos yumağı içerisinde zorla sarmalayıp eğitecektir. □

Psişik Güçler Gerçek mi?

Frederick Gimino

EĞER “psişik güçleri olan insanlar gerçekten var mıdır?” diye merak ettiyseniz, bilin ki, yalnız değilsiniz. Pek çok insan bu soruyu her gün soruyor. Yanıt çoğu kez kolay anlaşılır olmasa da, binlerce yıldır insanlar aşk ve hayatlarına dair öğüt almak amacıyla durugörülere ve medyomlara başvurmuşlardır. Bazıları, psişiklerin ölmüş kişilerin ruhlarıyla haberleşme yeteneğine sahip olduklarını bile söylemektedirler. Yıllar içinde, spiritüalizmin öne sürdüğü fenomenler ve psişik güçlere ilişkin iddialar öylesine yaygınlaştı ve bu fenomenlerin etkileri hakkında bildirilenler öyle çok ve etkileyici oldu ki, bilimciler, iddia edilen fenomeni kaçınılmaz olarak incelemeye başladılar. Bu fenomenleri inceleyen bilim dalı olan Parapsikoloji telepati, durugörü, ipnoz, ruhlar, spiritüalizm ve ruhsal tezahürler tarihini içeren pek çok alana odaklanmaktadır.

Parapsikoloji, bazı bilimciler tarafından hala eklektik* bir bilim olarak görülmesine rağmen, Princeton Üniversitesi Teknik Düzensizlikler Araştırma Merkezi (PEAR) derecesi ve 1980’de Jeffery Mishlove’a parapsikoloji dalında tek kredilenmiş dereceyi veren California’daki Berkley Üniversitesi gibi tanınmış eğitim kurumları gene de bu Alana hak ettiği değeri vermektedir. Ama, anlatmaya hikayenin sonundan başlamamalı.

Modern parapsikolojinin öncüleri, 1930’larda Duke Üniversitesinde Joseph Rhine başkanlığında psişik fenomene deneysel yaklaşım kullanmaya başladılar. Sonunda, J. Rhine’in yardımcılarında biri olan Karl Zener, duyular dışı algılama becerilerini bilimsel metotla sınamak üzere dünyaca tanınmış Zener kartı testini geliştirdi. Duyular dışı algılama testleri, Duke Üniversitesinde bulunan ilk Pavlovcu koşullandırma laboratuvarlarından birinde yapıldı.

Parapsikoloji yirminci yüzyıl boyunca geliştirildi ve teknoloji geliştikçe, mevcut teknolojiye uyumlu hale getirildi. Böylece, ileri paranormal araştırma yöntemlerinin kullanımı

* Eklektik: Pek çok bilim dalının bulgularından yararlanan.

arttı. Modern zamanlarda, psişik fenomenlerin sınanmasında gelişmiş elektronik donanımlar sıklıkla kullanılır oldu. Bunun nedeni, paranormal olayların elektromanyetik tayfın bir ucundan diğerine pek çok parazite neden olduğunun iddia edilmesidir. Bazıları, psişik olayları güçlendirmek üzere çevreden enerji çekildiği spekülasyonunu yapmaktadır. Modern çağın paranormal araştırmacıları bu çevresel enerji değişikliklerini EMF dedektörleri, ısı algılayıcıları, statik elektrik dedektörleri, iyonizasyon dedektörleri, hareket dedektörleri, EVP kayıt cihazı, RF dedektörleri ve radyasyon izleme cihazları gibi çeşitli modern aletlerle izlemektedirler.

Dolayısıyla, psişiklerin, paranormal olayların gerçek olduğuna veya spiritüalizmin öne sürdüğü olgulara inansanız da inanmasanız da,

çevremizdeki günlük dünyada ortaya çıkan anormal enerji fenomenlerini belgeleyen somut ve de yakın tarihli bilimsel veriler mevcuttur. Buna ek olarak, açıklanamayan fenomenler binlerce yıllık insanlık tarihi boyunca belgelenmiştir. Milyonlarca insan deli mi? Sizi temin ederim ki, spiritüel alem vardır ve buna tek inanan kişi de değilim. Pek çok bilimci, spiritüalist ve sıradan insan da evrenimize dair aynı görüşleri paylaşmaktadır. Dünyanın tanınmış fizikçileri bile bildiğimiz kadarıyla yaşamı açıklamak için birden çok boyutun varlığına ihtiyaç olduğu yorumunu yapmaktadır.

Size verebileceğim en iyi öğüt: Zihninizi açık tutun ve tamamen anlayamadığımız şeyler hakkında objektif bir bakış açısına sahip olun. Gerçekliğin yegane kriteri, insanoğlunun sayılara dökmek, ölçmek ve etiketlemeye ilişkin sınırlı becerisi midir? Ne de olsa, rüzgarı da göremeyiz ama rüzgar estiğinde, yaprakların üstündeki etkisini görürüz. Biz onu çıplak gözle göremiyoruz diye, rüzgar mevcut mu değildir? Kısacası, söz konusu soruya vereceğim yanıt, evet. Psişik güçler, Duyular Dışı Algılama ve içinde yaşadığımız şu ruh ile dolu boyut gerçektir. □

Spiritual New Age Enlightenment adlı web sitesinde yer alan makalelerden çeviren: Nur Alkış

ÖYKÜ

Ayak İzleri

BİR ZAMANLAR, çok özel bir kadına göz kulak olmak için pek çok yılını harcayan bir koruyucu melek varmış. Bu kadın dünya gezegeni üstünde geçirdiği zamanın çoğunda çok çalışmış. Nazik, bilge ve cömert olmaya gayret etmiş. Mümkün oldukça zihnini açık tutmuş ve dünyayı yalnızca ailesi ve arkadaşları için değil, diğer tüm insan kardeşleri için de daha iyi bir yer haline getirmek amacıyla elinden gelenin en iyisini ortaya koymuş. Gerçi, onun da zor zamanları ve mücadele verdiği dönemleri olmuş. Üzüntüyü, yalnızlığı, korkuyu ve muhtaçlığı yaşayıp öğrenmiş. Tıpkı macerayı, heyecanı, tatmini ve başarıyı yaşayıp öğrendiği gibi.

Kadının koruyucu meleği tüm bunlar olup biterken hep onunlaymış; onu izlemiş, ona yardım etmiş, ona fısıldamış ve hatta, birkaç kez, bir meleğin mesleki sınırlarını aşan türden yardımlarda bile bulunmuş. Melek birkaç kez kadının önünde heyecanla hopyayı zıplamış ve fark etmediği anlaşılan fırsatları yakalayabilmesi için kadını itelemiş. Elbette ki, kadın bunu hiç fark etmemiş. Ve melek, diğer tüm melekler gibi sonsuz sabır ve anlayışla donatıldığı içindir ki, doğal olarak bunu sorun etmemiş.

Uzun ve dopdolmuş bir yaşamın ardından kadın bedenini terk etmiş ve sonunda, meleği ile yüz yüze konuşabileceği hale gelmiş. Birlikte, evrenin bu türden geçiş

dönemlerinde tahsis ettiği, özel olarak kabartılmış beyaz bir bulutun üstünde süzölmüşler. Kadının “bir film şeridi gibi” izlemek üzere olduğu yaşamına ilişkin derin bir değerlendirmeyi paylaşacaklarmış. Çeşitli açılardan alınmış çeşitli kayıtları izledikten sonra, kadın aslında kendi varlığının tüm o önemli anlarında, o hiç fark etmeksizin, neler olup bittiğine dair hayli bilgi sahibi olmuş. Sonunda, kadın ve melek kendi ilişkilerini gözden geçirmenin uygun olduğu bir noktaya varmışlar.

Karşılarında kadının yaşamının temsili bir resmi durmaktaymış. Kadının yaşam çizgisi önlerinde uzun bir kumsal boyunca ilerleyen bir dizi ayak izi olarak seriliymiş. Çok uzun bir zaman boyunca yalnızca tek bir çift ayak izi olduğunu gören melek çok şaşırmış. “Ama, tüm o süre boyunca seninle birlikteydim,” demiş melek. “Bunların senin en neşeli, en anlamlı anlarından bazıları olduğunu çok iyi anımsıyorum. Öyleyse, bu resimde benim ayak izlerim niye yok? Niçin seninkilerin yanı başında değiller?”

Kadın meleğe hafifçe şaşırarak bakmış. “Ebedi aleme daha yeni girdiğimi biliyorum ama,” demiş kadın, “sanırım bu sorunu yanıtlayabilirim. Benim yanımda yürümüyordun; o sırada benim omzumda oturmaktaydın. Her nereye gitsem seni yanı başımda hissettim ve içgüdüsel olarak sana öyle sıkı yapıştım ki bir türlü yere indirmedim. Asıl beni şaşırtan şey, şuradaki izler; seninkiler ile benimkilerin yan yana olduğunu açıkça görebildiğim dönemler. Bunlar benim en zorlu zamanlarımdı. Çok güçlük çektim, çok gerginlik yaşamıştım ve o dönemlerde yalnızca tek bir çift

ayak izi olacağını tahmin ederdim. Seninkilerin! Senin beni taşıyor olduğun dönemlerdi bunlar, öyle değil mi?”

“Ah,” dedi melek, “o sıralarda seni kucağıma alıp taşımaya çalışıyordum ama bana izin vermedin. Senin yanı başında koşturup ‘Lütfen yardım etmeme izin ver.’ diye bağıırıyordum sana. Ama sen tek başına ilerlemeye devam edip, her şeyin kontrolün altında olduğu ve nasıl başa çıkılacağını bildiğin konusunda ısrar ettin.”

“Hayır, etmedim,” dedi kadın. “Sürekli olarak senden yardım istemiş olduğumu çok iyi hatırlıyorum.”

“Evet,” dedi melek, “ama benden hep sana getiremeyeceğim şeyleri istedin ve sana, tam olarak senin istediğin tarzda olmamalarına karşın çok fark yaratacak olan seçenekleri sunduğumda ise beni görmezden geldin.”

Ses çıkarmadan bir süre oturup önlerindeki sahneyi incelediler. Sonunda, birbirlerine dönüp aynı anda konuştular: “Yine de, fena iş çıkartmamız, değil mi?”

Ve birbirlerine gülümsediler. □

Gençlik ve Umut

*Halil Cibran'dan
Seçmeler*

GENÇLİK önümde yürüdü ve uzaklardaki bir tarlaya varıncaya dek izledim onu. Orada durakladı ve bir beyaz kuzular sürüsü gibi ufukta dolaşan bulutlara bakındı. Sonra ağaçlara döndü. Ağaçlar çıplak dallarını Gökyüzü'ne uzatmışlardı; sanki yitirdikleri yapraklarını ondan geri vermesini istiyor gibiydiler.

“Ey Gençlik, şimdi neredeyiz?” dedim.

“Hayretler ülkesindeyiz. Dikkatli olmaya bak,” diye karşılık verdi.

“Öyleyse bir an önce geri dönelim.” dedim.

“Çünkü bu ıssız topraklar beni ürküttü ve bulutların manzarası ve çıplak ağaçlar yüreğimi burktu.”

Şöyle konuştu Gençlik: “Sabırlı ol biraz. Hayret etmek bilginin başlangıcıdır.”

Sonra çevreme bakındım ve kibar yürüyüşüyle bize doğru yaklaşan bir suret gördüm. “Bu kadın kim?” diye sordum.

Ve Gençlik yanıtladı: “Bu Zeus’un kızı Melpomene’dir; Felaket Habercisi Melpomene.”

“Ah, mutlu Gençlik,” diye heyecanla bağırdım. “Sen yanımda olduğuna göre Felaket benden ne isteyebilir ki?”

Ve yanıtladı Gençlik: “Sana dünyayı ve onun dertlerini tanıtmaya geldi; çünkü acıyı bilmemiş olan Mutluluğu tanıyamaz.”

Sonra Melpomene eliyle gözlerimi kapadı. Elini çektiğinde Gençlik kaybolmuştu ve dünyalık giysilerimden soyunmuş olarak yapayalnızdım.

“Zeus’un kızı, Gençlik nereye gitti?” diye hayıflandım.

Melpomene sorumu karşılıksız bıraktı ve beni kanatlarının arasına alıp yüksek bir dağın tepesine taşıdı. Aşağılarda yeryüzünü gördüm, üzerinde evrenin tüm sırları yazılı bir kitabın dağınık sayfaları gibiydi. Korku içinde kalakaldım kadının yanında. İnsanoğlu’nun sırlarını düşünüp, Yaşam’ın şifrelerini çözebilmeye çabaladım.

Ve keder verici olaylar gördüm: Mutluluk Melekleriyle Sefalet’in Şeytanları savaşmaktaydılar. İnsanoğlu aralarında kalmıştı ve bir o yana bir bu yana çekiştirilip durmaktaydı Umut ve Umutsuzluk tarafından.

Sevgi’nin ve Nefret’in İnsanoğlu’nun gönlüyle oynamakta olduklarını gördüm: Sevgi, suçlarını gizleyerek ona gurura ve kibire teslimiyet şarabı içirirken Nefret de onu aldatıp Gerçeği göremesin diye gözünü kulağını mühürlüyordu.

Ve kenti gördüm, bir çocuk gibi, Ademoğlu’nun giysisini yakalamak için emekliyordu. Uzaklarda güzelim tarlaların insanoğlunun acılarına ağlamakta olduklarını gördüm.

Kurnaz tilkiler gibi dolanan rahipleri ve İnsanoğlu’nun mutluluğuna karşı tertipler ve kışkırtmalar düzenleyen sahte peygamberleri gördüm.

Ve İnsanoğlu’nu gördüm; kendisine yol göstereceğini diye İlim’i çağırıyordu. Ama İlim karşılıksız bırakıyordu onun yakarışlarını, çünkü hor görmüştü İnsanoğlu onu ve aşağılamıştı kentin sokaklarında.

Ve din adamlarını gördüm, yürekleri açgözlülüğün tuzaklarıyla doluydu ama saygıyla ve gıptayla bakınıyorlardı gökyüzüne.

Bir delikanlının, tatlı diliyle bir genç kızın kalbini kazandığını gördüm. Ama ikisinin de gerçek değildi duyguları ve çok uzaklardaydı mutluluk onlardan.

Tembelce laflayan ve Aldatmaca’nın ve Lafazanlığın pazarında mallarını satan kanun yapıcıları gördüm.

Kendilerine açık yüreklilik ve inançla gelenlerin canlarıyla oynayan doktorları gördüm. Cahille akıllının yan yana oturduklarını, geçmişlerini görkemliliğin tahtına çıkardıklarını,

içinde buldukları anı bolluğun giysileriyle donattıklarını ve gelecek için kendilerine süslü mü süslü bir divan hazırladıklarını gördüm.

Ezilen güçsüzün tohumlar ektiğini ve güçlünün harmana el koyduğunu ve yanlış olarak adına Yasa denilen Baskı'nın yanı başlarında nöbet tutmakta olduğunu gördüm.

Eylemsizliğin derin uykusunda kendilerinden geçmiş Aydınlık bekçilerinin önünde Cehalet çapulcularının Bilgi'nin hazinelerini yağma etmekte olduklarını gördüm.

Ve iki sevgili gördüm. Kadın, adamın elinde çalmasını bilmediği bir saz gibiydi ve adam çıkarttığı bozuk seslerden başkasını anlamıyordu.

Bilginin güçlerini gördüm. Kalıtımsal Ayrıcalıklar ülkesini kuşatmışlardı. Ama sayıca azdılar ve kısa zamanda yenik düşerek dağıldılar.

Özgürlüğün kapı kapı dolaşıp bir barınak aradığını ama hiç kimsenin kulak asmadığını gördüm. Ardından İsrâfçılık parıltılı kuşamları içinde çıkageldi ve kalabalık "İşte serbestlik!" diye çılgınca alkışladı onu.

Dinin kitaplara gömüldüğünü ve Kuşku'nun onun yerine oturduğunu gördüm.

İnsanoğlu'nun sabrın giysisini, Dönekliğin örtüsü gibi kuşandığını; Tembelleğe Hoşgörü ve Korkuya da Hürmet dediğini gördüm.

Bilgi'nin sofrasına çöreklenmiş asalağı gördüm, ipe sapa gelmez sözler ediyor, konuklara sessiz dinliyorlardı.

Altının, müsrifin elinde kötülük, sefilin elinde de kindarlığı için yem olarak kullanılan bir araç olduğunu gördüm. Akıllının elinde ise hiç yoktu altın.

Bütün bunları gördükten sonra,

acıyla haykırdım: "Ey Zeus'un Kızı, Dünya gerçekten böyle midir? İnsanoğlu bu mudur?"

Kederli ve yumuşak bir sesle yanıtladı sorularımı: "Gördüklerin Ruh'un yoludur ve bu yol, kesici taşlardan ve dikenlerden yapılmıştır. Bu gördüğün İnsanoğlu'nun sadece gölgesidir. Bu Gece'dir. Ama az bekle. Neredeyse gün doğar."

Sonra yumuşak eliyle gözlerimi örttü ve çeker çekmez Gençlik'i gördüm. Yanı başında benimle beraber ilerliyordu. Önümüzde Umut vardı, bize yol göstermek için yürüyen. □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 06 MAYIS Varlıksal İrade Uygunluğu İlkesi Levent KOSOVA
- 13 MAYIS İlişkilerimiz Bizi Nasıl Etkiliyor? Tülin ETYEMEZ
- 20 MAYIS EFT ve Antropoloji Zeynep ESMEZ
- 27 MAYIS Geleceği Okumak 2 Cemal GÜRSOY

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zarfı Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 06 MAYIS Hermetika; Hermes'e Göre İnsan ve Evren..... İsmet YALÇIN
- 13 MAYIS Yarının Gençlerden Beklentileri Ercüment KAYA
- 20 MAYIS Hayat Planımızın Temel Öğeleri..... Adnan ERSOY
- 27 MAYIS İnsan Yıkıcılığının Anatomisi Seyhan OKAN

- CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 16:00-17:30)
- 17 MAYIS Düşünce Faaliyeti Nasıl Olmaktadır? Günay YALÇIN

Yer: Necatibey Cad. No: 72/7 06430 • Tel: (0 312) 231 28 57 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 13 MAYIS İnançların Yaşamımızdaki Belirleyiciliği Engin EMİR
- 27 MAYIS Farkındalık ve Dönüşüm Reşat GÜNER

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
Tel: (232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org
Katılım Ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14.00-17.00 saatleri arası
4640017 no'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 6 MAYIS Ruhsal Şifa (Video gösterisi) Edgar CAYCE
- 13 MAYIS Vicdan ve Gelişim İlkey ATILLA
- 20 MAYIS Regresyon Terapisi Zülal ÇEVİK
- 27 MAYIS İnsan - Şuur ve Derinlikleri Bilgehan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 Tel: (0 322) 454 60 29
E-mail: adrad@ttnet.net.tr

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezen: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	20 YTL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	4,5 YTL	Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz.....	17 YTL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	9 YTL	Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	7,5 YTL
Bagavagita "Rab'bin Ezgisi".....	9 YTL	Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal.....	17,5 YTL
Batık Ülke Mu Uyarlığı: H. Stephan Santesson.....	9 YTL	PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti.....	9 YTL
Beyaz: Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak.....	4,5 YTL	Psikosentez: Will Parfitt.....	8,5 YTL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	19 YTL	Psşik Becerilerinizi Geliştirin: E. Hoffman.....	9 YTL
Büyük İnsiyeler: Edouard Schure.....	30 YTL	Ruhsal Alemin İşği: Silver Birch.....	8 YTL
Büyük Sentez: Tekamül: Ergün Arıkdal.....	11 YTL	Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	5 YTL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	8 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	8,5 YTL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	9 YTL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	9 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	8 YTL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	17,5 YTL	Ruhsal Hayatın Değişimi/ Metamorfoz: Rudolf Steiner.....	6,5 YTL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal.....	6,5 YTL	Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal.....	7 YTL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal.....	18 YTL	Rüyalar: Sevda Yücesoy.....	13 YTL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	6 YTL	Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	25 YTL
Enerjiler: John G. Bennett.....	7 YTL	Sevinç ve Güzellik Aemleri• Kader Bilmecesi: A. Pauchard.....	6 YTL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	8 YTL	Sonsuz Yüce Yol: Mehmet Fahri Öğretici.....	6 YTL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	"Suur" Geçğin Araştırılması: P. D. Ouspensky.....	6 YTL
Eon: Jean E. Charon.....	9 YTL	Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama.....	15 YTL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	8,5 YTL	Tanırların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin.....	18 YTL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	15 YTL	Tekvardoğuş 1. Cilt.....	10 YTL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	7,5 YTL	Tekvardoğuş 2. Cilt.....	11 YTL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	6 YTL	Tekvardoğuş 3. Cilt.....	11 YTL
Gelen İyiliğin Habercisi: G. I. Gurdjieff.....	4 YTL	Tüm Yönleriyle Medyumluk: Ergün Arıkdal.....	10 YTL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff.....	17,5 YTL	Umut Habercileri: Paola Giovetti.....	11 YTL
Gerçek Varlık Ruhtur: Leon Denis.....	8 YTL	Uzay Gemilerinde: George Adamski.....	8 YTL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal.....	8 YTL	Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger.....	7 YTL
Gökyüzüne Merdiven: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	7 YTL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	9 YTL	Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	8,5 YTL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts.....	11 YTL	Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek: E. Arıkdal.....	10 YTL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	9 YTL	Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel.....	4 YTL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	14 YTL	Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	6 YTL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yütk.....	7 YTL	Yeni Çocuklar ve Ölüm Yalan Deneyimler: P.M.H. Atwater.....	15 YTL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	9 YTL	Yüce Benliğin Bilgeligi: Paul Brunton.....	11 YTL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	13 YTL	Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin.....	18 YTL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Zaman Enerjisi: Murry Hope.....	9 YTL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	6 YTL	*****	
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce.....	11 YTL	Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır).....	4 YTL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	7,5 YTL	(Yurt içi abone: Yıllık).....	48 YTL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier.....	7 YTL	(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	40 YTL
İsis ve Osiris: Plutark.....	12,5 YTL	(Yurt dışı abone: Yıllık).....	65 Euro
Karma ve Tekvardoğuş: Dr. H. Motoyama.....	11 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	7 YTL
Kartalın Uçuşu: J. Krishnamurti.....	9 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	8 YTL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	16 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	8,5 YTL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami.....	20 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	9,5 YTL
Koeps ve Sfenks: Georges Barbarin.....	8,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	11,5 YTL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	15 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	16 YTL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin.....	18 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	18 YTL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması: R. Eugene Davis.....	4,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	22 YTL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	7,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	25 YTL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	6 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	28 YTL
Maneyetim: Ergün Arıkdal.....	8 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	30 YTL
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal.....	9 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	36 YTL
Mısır'ın Ölümler Kitabı.....	18 YTL		
Ne İçin Yaşyoruz?: J. G. Bennett.....	7 YTL		
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokath.....	8 YTL		

Meta Yayınları

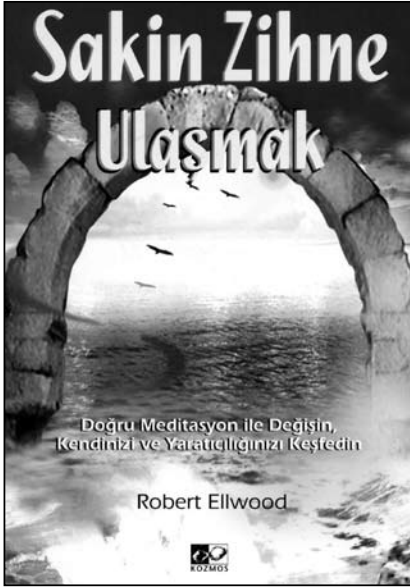
Fiyat Listesi

<i>Çalın Sarkaç: Itzhak Bentov</i>	18 YTL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle</i>	10 YTL
<i>Dünya'ya Mektup: Elia Wise</i>	15 YTL
<i>Emmanuel'in Kitabı: Judith Stanton, Pat Rodegast</i>	17,5 YTL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar: Wilton Kullmann</i>	9 YTL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham</i>	9,5 YTL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom</i>	12 YTL
<i>Kızadverli Bilgeligi: Timothy Freeke</i>	9,5 YTL
<i>Küçük mucizeler: Judith Leventhal</i>	9,5 YTL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer</i>	11 YTL
<i>Koşulsuz Mualluluk: H. R. Cushnir</i>	10,5 YTL
<i>Mandala: Helga Fiala</i>	16 YTL
<i>Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz</i>	15 YTL
<i>Mong: Hendrick Vannek</i>	9 YTL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi: Robin Norwood</i>	13 YTL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall</i>	18 YTL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta.....	20 YTL
<i>Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati</i>	17,5 YTL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma: W. Kullmann</i>	10 YTL

Kozmos Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak: Robert Ellwood</i>	9 YTL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin: K. S. Davis</i>	9 YTL
<i>Kendi Kendine Geşeme: Karl O. Steober</i>	9 YTL

Ege Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği: Jonathan Drake</i>	14 YTL
<i>Batık Kita Mu'nun</i>	
<i>Çocukları: James Churchward</i>	14 YTL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol: David Tame</i>	13 YTL
<i>Bilinmeyen Jung: Stephan A. Hoeller</i>	13 YTL
<i>Bitmemiş Senfoniler: Rosemary Brown</i>	9 YTL
<i>Çocuğunuzun Ruhsal Eğitimi: D. Carroll</i>	14 YTL
<i>Çocuklara Öz Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu: D. Loomans-J. Loomans</i>	15 YTL
<i>Frodo'nun Arayışı: Robert Ellwood</i>	13 YTL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyalari: H. Wambach</i>	13 YTL
<i>Geleceğin Psikolojisi: Stanislav Grof</i>	14 YTL
<i>Hermes: Metinler ve Çalışmalar</i>	13 YTL
<i>İmgelenenin İyileştirici Gücü: M. L. Rossman</i>	13 YTL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji: Pappus</i>	7,5 YTL
<i>İyileşmenin Simyası: Dr. Edward- C. Whitmont</i>	13 YTL
<i>Kabile Geri Döndü: Janet Cunningham</i>	13 YTL
<i>Kalbin Dili: Dr. Paula M. Reeves</i>	13 YTL
<i>Kaos: John Briggs-F.David Peat</i>	11 YTL
<i>Kayıp Kita Mu: James Churchward</i>	15 YTL
<i>Kendi Kendine Telkin: Emile Coue</i>	10 YTL
<i>Kutsal Evrim: Edouard Schure</i>	13,5 YTL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı: Gündüz Öğüt</i>	9 YTL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri: W. Budge</i>	8,5 YTL
<i>Mısırların Kökeni: A. Le Plongeon</i>	11 YTL
<i>Mudvalarla Şifa "Parmak Yogası": G. Hirschi</i>	12 YTL
<i>Mu'nun Kutsal Sembolleri: J. Churchward</i>	14 YTL
<i>Nehrin İki Yakası: Gündüz Öğüt</i>	10 YTL
<i>New Age (Yeni Çağ): Lorna St. Aubyn</i>	8,5 YTL
<i>Okültizm: M. Reşat Güner</i>	10 YTL
<i>Perilerin Gerçek</i>	
<i>Dünyası: Dora Van Gelder</i>	10 YTL
<i>Psikoyolculuk: John Perkins</i>	8,5 YTL
<i>Psşik Arkeoloji: Stephan A. Schwartz</i>	14 YTL
<i>Psşik Şifacılık: Alfred Stelter</i>	14 YTL
<i>Refleksoloji: David F. Vennells</i>	12 YTL
<i>Reiki: B. Müller-H. H. Günther</i>	13 YTL
<i>Ruhsal Şifa: Dora Kunz</i>	14,5 YTL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın: G. Öğüt</i>	10 YTL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları: F. Sills</i>	12 YTL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler: P. Brunton</i>	7 YTL
<i>Safağı Getirenler: Gündüz Öğüt</i>	9 YTL
<i>Şakvalar ve Enerji Alanları: D. G. Kunz</i>	12 YTL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki: Walter Lübeck,</i>	
<i>Frank Arjava Petter, William Lee Rand</i>	14 YTL
<i>Uyanış: Charles T. Tart</i>	14 YTL
<i>Yambamızdaki Bilgelik:</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	13 YTL
<i>Yaşam Dersleri: E. K. Ross-D. Kessler</i>	10 YTL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi: R. Sheldrake</i>	13 YTL
<i>Zamanda Yolculuk: J. H. Brennan</i>	10 YTL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geşeme Teknikleri: Reşat Güner</i>	10 YTL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Masumiyete Dönüş

Jeffrey M. Schwartz

Büyürken, her birimiz masumiyetten yavaş yavaş uzaklaşırız. Acaba şimdi bize bir yol gösteren olsa, içsel değerlerin hor görüldüğü modern dünyanın zihinlerimizi allak bullak eden karmaşasından çıkıp masumiyete dönebilir miydik? Bu kitap "büyümek" denilen o zorlu gelişim sürecinin başındaki her genç ya da yaşlı ne olursa olsun, "olgunlaşmak" ile ilgili sınavlardan sürekli olarak geçmek zorunda olan herkes için yazılmış. Ünlü psikiyat ve nörolog Dr. Jeffrey M. Schwartz'ın, akıl hocalığını yaptığı genç Patrick'e yazdığı mektupları, sanki sizin posta kutunuza gelmiş gibi okuyacaksınız. Yazar, bizler için sadece yol göstericilik yapmakla kalmıyor, hepimizin Masumiyete Dönüş'ü gerçekleştirebileceğimizi de anlatıyor.

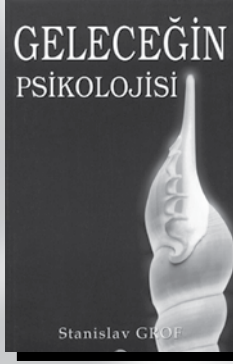
336 sayfa
Meta Yayınları

Bir Doktorun Ruhsal Dünyadan Mesajları 1

Dr. Karl Nowotny,

Dr. Karl Nowotny bir psikiyatri ve nöroloji profesörüydü ve birçok bilimsel makale yayınladı. Ölümünden sonra, medyum Grete Schroeder ile bağlantıya geçti ve herkes için mesajlar vermeye başladı. Bu ciltte, hasta bir ruhun her hastalıktan sorumlu olduğu; ruhsal bakış açısından ilerlemenin değeri; insan doğası hakkındaki bilginin pratik uygulanaşı, pozitif tesirlerin izahı; zihinsel hastalıkların iyileşebileceği gibi birçok ilginç konu bulacaksınız.

304 sayfa
Ruh ve Madde Yayınları

Geleceğin Psikolojisi

Stanislav Grof

Transpersonel psikolojinin kurucularından Dr. Stanislav Grof'un çalışmalarının kapsamlı bir özeti oluşturulan bu kitap, onun psikiyatri ve psikoloji alanlarına yaptığı büyük katkıları sergilemektedir. Grof araştırmalarını -holotropik deneyimler- olarak adlandırdığı farklı şuur halleri üzerinde yoğunlaşmış ve bu deneyimlerin bütünleşmeye götürücü niteliği üzerinde durmuştur. Grof'a göre köklü içsel dönüşüm ve daha üst bir şuur düzeyine yükselmek, insanlığın geleceği için yegane ümit ışığıdır.

448 sayfa
Ege Meta Yayınları

Kızılderili Bilgeliliği

Wa'Na'Nee'Che, Timothy Freeke

Kızılderili Bilgeliliği hakkında okumanız gereken tek giriş kitabı! Amerikan Yerlileri, zamanın bir çember olduğunu söylerlerdi. Onların kayıp bilgeliliğini bulmak için geriye gitmek ya da daha iyi bir gelecek bulmak için kendimizi ileriye itmek zorunda değiliz. Bu kitap, eğer biz denge ve uyumun ruhsal merkezini şu anda, şimdide bulabilirsek, "Eski Yollar"ın uzak bir geçmişte olmadığını, yakın geleceğimizin bize seslendiğini anlatmaktadır.

152 sayfa
Meta Yayınları